

frittfall

AKTUELT

- 4 WVWR 41 jenter i headdown-formasjon
- 8 Veteranenes nye Mekka Skydive Dubai
- 12 Flying fans Zappa demo
- 14 25-årsjubileum Empuriabravas juleboogie
- 16 The pink power boogie
- 18 Gnageren på Jarlsberg gyver løs på sin sjette sesong
- 20 ¡Hola queridos amigos paracaídas!
- 22 Dubai 500 neste generasjon
- 24 Tramp i kalotten Tilbake til start
- 28 Frittfallarkivet Klare for kamp
- 30 PIA Symposium 2011

KONKURRANSER/LAG

- 34 Spot On cup
- 36 Sweet dreams i Arizona
- 40 Yo, feel the flow!
- 42 Inviterer til NM på Jarlsberg

FRA SENTRALT HOLD

- 44 Faste spalter fagsjef og leder
- 44 Antidoping Norge
- 46 FAI/IPC

SETT & HØRT

- 48 Down'n'dirty rykter og sladder fra inn- og utland
- 50 Klubbnytt TØFSK
- 52 Klubbnytt SkydiveOppdal - sesongstart
- 54 Klubbnytt Men Rikssenteret var ikke dødt!

Forsidebildet:

MADS GRIMSÆTH FOTO

TONE KRISTOFFERSEN I RØYKEN ETTER DEMOLANDING PÅ YELLOW SNOW-FESTIVALEN.

Materiellfrist

Foto, redaksjonelt og annonsebestilling **20. mai** Annonsemateriell **1. juni** Utsendelse **17. juni**

Send stoff, ideer eller spørsmål til kitt@frittfall.org

Se frittfall.org for mer informasjon om frister og innlevering av materiell.

Sånn passe

Kitt **REDAKTØR**

Thomas Becke takker for seg og vi går inn i en ny toårsperiode med nye koster. Vi takker for innsatsen! For to år siden ønsket jeg at det nå avtroppende styret ville løfte blikket og gjøre en visjonær, men håndfast tilnærming til sine utfordringer. En oppsummering i dag viser vel at vi har vært gjennom en politisk dvale, som Thomas selv også antyder i sin siste leder. Jeg er spent på hva som skal skje videre med nytt styre, men jeg har små forhåpninger til at det vil skje store endringer med det første. Det går vel sånn på det jevne, og medlemmene er sånn passe fornøyd.

Oslo FSK ligger nede med brukket rygg og gamle kara trår til for å redde stumpene – igjen. Tønsberg FSK går det så det koster, og Voss FSK kjører sine events med stor oppslutning. NTNU FSK kjører sine boogier, og nordlendingene gleder seg til midnattsol og boogie. Småklubbene hopper allerede hutrende i kulden. Aktive venter på avklaring rundt idrettssasingen i forbindelse med budsjett og nytt årsmøte. Fra Vossvind hører jeg at emisjonen er i boks og penga på konto. Byggestart var tenkt i slutten av mars. Jeg venter i spenning på mer nytt, og håper å kunne komme med en utfyllende reportasje i neste blad.

De mest aktive av oss har holdt seg varme i trøya hele vinteren, ute og i vindtunneler. Øvrigheten begynner så smått å tenke på når de skal blåse spindelvevet av skjerm og ferdigheter. Ta det fint i starten, tenk litt på sikkerhet, så får du med deg en hel sesong i år også!

blåses

Redaksjonen: ansvarlig redaktør og annonse/økonomi: KITT GRØNNINGSÆTER - kitt@frittfall.org

fotojournalist: VIDAR ANTONSEN - vidar_antonsen@msn.com • journalist: CHRISTIAN EEK-JENSEN - christian@subterminal.net

Layout: MARIANNE HOLEN, Sago AS - marianne@sago.no • Trykk: RK Grafisk

REDAKSJONENS ADRESSE: FRITTFALL c/o Kitt, Furuveien 15, 3560 HEMSEDAL • Frittfall er et kvartalsvis medlemsblad og uavhengig organ for Fallskjermsseksjonen/Norges Luftsportforbund.

Ettertrykk ikke tillatt uten særskilt tillatelse. Artikler i Frittfall står for den enkelte signaturs egen regning og trenger ikke gjenspeile redaktøren, redaksjonen eller F/NLFs mening. Frittfall følger redaktørplakaten.

Artikler i bladet kan bli referert eller gjengitt i arkivet på www.frittfall.org

Utgiiver: F/NLF: Norges Luftsportforbund, Rådhusgata 5b, 0106 OSLO Telefon: 23 01 04 50 • Kontakt F/NLF, Adresseendringer meldes F/NLF, ikke til Frittfall.

WVWR

- 41 jenter i headdown-formasjon!

I NOVEMBER 2010 BLE DET ORGANISERT ET NYTT VERTIKALT VERDENSREKORDFORSØK FOR JENTER, SLIK DET HAR BLITT GJORT CA ANNETHVERT ÅR DET SISTE TIÅRET. CAMILLA HAGEN OG KRISTIN KARTHUM HANSEN TOK TUREN OVER DAMMEN TIL USA FOR Å REPRESENTERE DE NORSKE FREEFLYJENTENE

CAMILLA HAGEN
OG KRISTIN KARTHUM HANSEN **TEKST**
GEORGE WINSLOW **BAKKEFOTO**
NORMAN KENT, NORMANKENT.COM **LUFTFOTO**

I utgangspunktet var målet å slå 2008-rekorden på 20 jenter. I løpet av treningscampene i forkant ble det imidlertid klart at det fantes nok dyktige jenter til at det opprinnelige målet måtte

oppjusteres... og man bestemte seg for å gå for en dobling av rekorden...!

Tid og sted for rekordforsøket var 25.-29. november på Skydive Arizona. Organisatorer var Amy Chmielecki og Sara Curtis fra VFS-laget Arizona Arsenal, Kimberly Winslow (Skydive Luxembourg/Arizona), Melanie Curtis (Skydive Elsinore) og Melissa Nelson fra Hawaii. Arrangementet var ikke "invitational",

men åpent for alle, slik at hvem som helst kunne være med på try-outs i dagene før rekordforsøket, og få mulighet til å delta dersom man var dyktig nok.

Skills camps

I løpet av 2010-sesongen ble det avholdt to skills camps i Europa og fire skills camps i USA. Den første skills campen i Europa kolliderte dessverre for de norske

jentene med Flying Chicks, men med litt hjelp av Håvard fikk vi ordnet det slik at camp #2 fant sted under Freeflyfestivalen på Skydive Voss, og ble organisert av Kimberly Winslow. Her fikk mange nordiske/europeiske jenter prøvd seg på headdownflyving i grupper av ulik størrelse, og forhåpentligvis ga dette mer smak slik at flere av disse jentene er med når neste rekord skal settes i 2012!

I april tok fem skandinaviske jenter (deriblant Kristin) turen til den første skills campen i USA, med et ønske om å vise skandinavisk interesse og engasjement for denne typen arrangementer, og ikke minst for lære mer om å fly i større headdownformasjoner enn vi var vant til hjemmefra. Det virket også spennende og lærerikt å ha Arsenal-jentene, som er noen av verdens dyktigste kvinner innen vertikal fallskjermhopping, som organisatorer. Campen var en stor suksess, med bl.a. nesten-tangering av 2008-rekorden, hvilket ga arrangørene store forhåpninger mtp det forestående rekordforsøket. Kristin fikk blod på tann og bestemte seg for å satse fram mot rekorden i november, samt jobbe aktivt for å få med flere nordiske/europeiske jenter på eventyret - deriblant Camilla, Anna, Steffi fra Bottrop samt potensielle svenske, danske og finske freeflyjenter.

Deltagerne

Deltagerne til rekordforsøket kom fra store deler av verden, bl.a. Australia, Japan, Israel, Norge, Sverige, Finland, Canada, Storbritannia, Tyskland, Frankrike, Spania, Italia m.m., i tillegg til en bråte jenter fra vertslandet USA. Med på leken var noen av verdens beste jenter innen både FS (!), Freestyle, Freefly, VFS og CP, samt et par tunnelmus med en trillion vindtunneltimer og kun et par hundre "ekte" fallskjermhopp...! Totalt sett en veldig inspirerende og gøyalt gjeng å være sammen med.

Profesjonelle jenter

Vi var alle svært ydmyke med tanke på nivå og erfaring som kreves for å kunne fly trygt og godt i 20+ vertikale formasjoner. Det var stor fokus på sikkerhet blant organisatorene og opplegget var veldig profesjonelt.

Seperasjon og skjermflyving kunne de ikke få terpet nok på, noe som var utrolig bra, og flere ble faktisk kuttet grunnet for lite eraring eller ferdighet rundt dette.

Rekorden

Spenningen fra dag én var til å føle å ta på, og vi levde alle litt i hver vår fokuserte boble. De to første dagene var satt av til warm-up camp, noe som var veldig bra. Det er nok ikke hver dag det sitter ca 60 stk jenter fra hele verden og gjør yoga, tøyer ut eller bare chiller'n i hangaren på Skydive Arizona. Vi ble delt inn i to grupper, og gjorde bigways begge dagene. På slutten av dag to satte vi begge gruppene sammen og fikk en liten forsmak av hvor stort vi kunne forestille oss å få til.

Etter warm up campen fikk organisatorene et overblikk over hvordan nivået på hver enkelt lå an, og de skulle

presenterte slottene neste morgen kl 8.00. Men noe større enn 40 stk kom det nok ikke til å bli. Flere var blitt kuttet allerede under warm-up campen. Vi sov ikke mye den natten, og nervøsiteten i magen var uutholdelig. Tenk om vi ikke hadde prestert bra nok, tenk om de bestemmer seg for å lage den mindre, tenk om vi ikke er med! Uansett hvor mye vi sa til oss selv at å skulle bli kuttet var helt ok, visste vi inne i oss at det var det ikke... Vi ville være med!

Samholdet jentene imellom var allerede blitt veldig nært, og det var vanskelig å tenke på at noen ikke skulle få delta videre. Alle som en håpet jo også selvfølgelig at det ikke skulle være dem selv. Vi satt ca 50 stk spente jenter benket på samlingsrommet tidlig neste morgen. Navn og slotnummer ble ropt opp én etter én. Man så lettelsen fare over ansiktene etterhvert som navnene ble listet opp. Kristin, Anna, Steffi, Camilla. Yes! Vi var hvertfall alle oss fire med! Gleden var enorm! Men det skal sies den gikk fort over til nervøsitet igjen. Nå gjaldt det bare å prestere. Og å puste...

Vi var kjempe heldige med været og solen skinte for oss! At det var helt sinnssykt kaldt stort sett hele dagen, fikk ikke vi

WVWR

nordmenn lov til å klage over mente mange. Men frøs gjorde vi for det, så fleecegenser plus ullundertøy ble brukt flittig.

Vi fikk oksygen i flyet og ca 15/16000 fot på hvert løft. Det ble brukt en SkyVan og to Twin Ottere. Kristin var floater på Ottern, Anna diver på den andre Ottern og Steffi og Camilla diverse på Sky Vanen. Positiviten og stemningen blant jentene var enorm og vi støttet og pushet hverandre for hvert hopp!

Orgnaisatorene hadde delt oss inn i en A-gruppe (rekord gruppen) og en B-gruppe. På bakkene mellom løftene gikk Amy og Co. rundt og plukket ut de som ble kuttet og deretter måtte gå over til B-gruppen. Flere som presterte godt på B-gruppen, ble også etterhvert satt inn på rekordgruppen. Vi var selvfølgelig relativt redde for å måtte bli plukket ut til en privat samtale med en av organiserne, og var veldig nøye med å briefe oss selv og hverandre etter hvert hopp.

Da solen gikk ned den første dagen hadde vi gjennomført fem hopp, men rekorden satt ikke. Vi var nærme, men likevel så langt unna. Alle var spente, gira og klare neste morgen, dag to viste seg med nok en klar blå himmel! På det fjerde hoppet denne dagen, var det 39 jenter i formasjon, én utenfor. Vi var alle mentalt utmattet og utrolig slitne, men organisatorene satte opp et siste løft i solnedgang. Nå skulle vi klare det. Det ble tatt med en til fra B-gruppen

og vi var nå 41. 41 damer som virkelig måtte gå i seg selv for å hente krefter, men også 41 damer med en ekstrem motivasjon og lyst til å klare å nå målet. Vi skulle stå 41 jenter sammen i headdownformasjon!

Det var stille i flyet på vei opp. Hodene var relativt konsentrerte. Men når vi i ca 10000 fot begynte å gjøre oss klare, smile og gi shakes, løsnet stemningen. Roen kombinert med en intens nervøs lykkefølelse meldte seg. Nå skal det gå. Sammen skal vi klare det. En for alle. Alle for én.

Og vi glemmer det aldri. 41 målrettede flyvende jenter bygget formasjonen raskere enn noen gang. I den vakreste solnedgang man kan forestille seg. Vi så oss omkring, store smil, alle i slotten sin. Vi tenkte this is it. We made it!

Jubelen var hinsides enorm da vi landet og en mer elektrisk stemning skal man lete lenge etter. Vi var så stolte! Tårene, latteren og de høye stemmene overdøvet hverandre, og jeg tror vi er flere som kan si at det er en av de aller beste opplevelsene vi har hatt. Vi fokuserte så hardt, presterte deretter og presset oss mentalt til det ytterste. Og hvor godt smaker ikke premien da!

Framdrift

Vi oppfordrer alle jenter som ønsker å være en del av dette om to år igjen om å satse. Det er verdt det... 2012... Sier vi 80 damer med hodet ned?

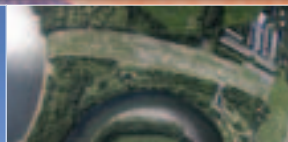
Skydive Elvenes

15. - 30. JULI

For tredje året på rad arrangerer Nordnorsk fallskjermunion fulldrift på idylliske Elvenes i Sør Troms 15. til 30. juli. I år stiller vi med Turbo Finist SMG-92 og våre to Cessna klubbfly.

www.skydive-elvenes.no

- 🪂 Magisk stemning
- 🪂 Coaching
- 🪂 Fjellflyging
- 🪂 Innhopp, sosialt og moro
- 🪂 AFF/linekurs og tandemhopping
- 🪂 Midnattsolhopping
- 🪂 Swooping på stranda
- 🪂 Gratis overnatting i telt og mulighet for å leie rom
- 🪂 Stor innendørs pakkesal med mulighet for å leie pakker
- 🪂 Tøft fly som går til 13000 fot på 15 min, første gang i norge!
- 🪂 Fæææntæstic nordnorsk naturopplevelse på hvert eneste løft
- 🪂 Glovarm sauna med basseng og sandstrand - mulighet for massasje

Veteranene er klare til utsprang over Dubai.

Manager av Skydive Dubai, Sheik Omar nr. fire fra høyre, klar for et veteranløft, mens Anja Ødegård er klar for tandemhopp.

Veteranenes nye Mekka – Sky

VETERANENES FALLSKJERMKLUBB INVITERTE MEDLEMMENE SINE TIL ALTERNATIV ADVENTSMORO DEN FØRSTE UKA I DESEMBER 2010. JULEFORBEREDELSE, KULDEGRADER OG SNØMÅKING FIKK VÆRE FOR EN STUND.

HELGE SILJAN, VFSK **TEKST OG FOTO**
PETER RADERMACHER **LUFTFOTO**

Femten kvinner og menn i sin beste alder iført veteranklubbens elegante reiseantrekk - stuert koffert, fallskjermstyre og seg selv inn i et Norwegianfly - og satte kursen for Dubai.

Ryktet hadde gått om at et eventyrlig flott og spektakulært hoppfelt og fallskjermssenter nylig hadde etablert seg ved strandkanten inntil Dubais massive skyskrapersentrum. Et besøk på internett på www.skydivedubai.ae gav ytterligere mersmak og ikke minst kontakt med driverne som ønsket oss hjertelig velkommen. Ryktene

var ikke overdrevet! De Arabiske Emirater bød på sol og sommertemperatur 24-29 grader hver dag. Nede ved lystbåthavnen side om side med berømte Palm Jumeira, den kunstig anlagte palmeøya med hyttepalasser spredt ut i vifteform, der fant vi åpenbaringen av et hoppfelt vi hadde lest om. En kunstferdig liten halvøy på nesten en kvadratkilometers størrelse anlagt ut i den Persiske Golf. En asfaltert flystripe, en grønn grasmatte på størrelse med en fotballbane eller to, et stort og lekkert telt for hoppere og utstyr. Velutstyrt med pakkematter og møbler og ikke minst aircondition. Cateringfaciliteter og toaletter manglet heller ikke.

Og best av alt: To splitter nye fly sto ved enden av flystripa og ventet på hopperne – Twin Otter og en Porter Pilatus – og sannelig dukket ikke et Bell 412 helikopter opp i tillegg.

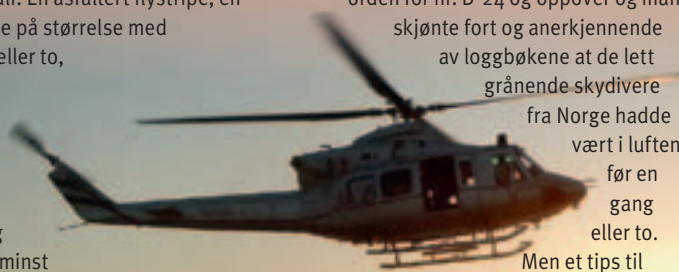
Et visst sikkerhetsregime fortalte oss at her var det orden og kontroll. Hyggelige arabere mikset med proffe amerikanske skydivere som var satt til å styre feltet, sjekket inn de godt voksne norske herrer ikledd sin siste kolleksjon med t-skjorter med påskrift VFSK Parachute team Dubai 2010 - størrelse large og vel så det. Sertifikater, lisenser og utstyr var selvsagt i orden for nr. D-24 og oppover og man skjønte fort og anerkjennende av loggbøkene at de lett grånende skydivere fra Norge hadde vært i luften før en gang eller to. Men et tips til andre som ønsker å dra hit med egen rigg: NB! her aksepteres kun et halvårs pakkeomløp på reserve.

Opplegget og fasilitetene som møtte oss var rett og slett imponerende. Så viste det seg etter hvert at mannen bak alle herlighetene var slett ingen hvemsomhelst.

Ingen ringere enn kronprinsen av Dubai, Sheik Hamdan Bin Mohammed Bin Rashid Al Maktoum – eller FAZZA blant venner – eide og finansierte det hele. Han var selv fallskjermhopper og var gjerne innom feltet en gang i løpet av dagen og fikk med seg et hopp eller to – enten fra sitt eget helikopter eller flyene som sto klare for løft.

Vi ble svært godt mottatt og ønsket hjertelig velkommen av bl.a. senterets manager som bar navnet sheik Omar, tydeligvis en av kronprinsens nære venner. I tillegg til Veteranene som stilte med åtte aktive hoppere pluss bakkemannskaper, var Norge også representert med en glad gjeng fra Lesja Fallskjermklubb.

Når veteranene i sitt første hopp over Dubai dannet sin 8-manns "Slow Star" og ligger og ser ned på Palm Jumeira og Dubais skyskrapere, så gir de visuelle inntrykkene et kick som må berøre selv den mest garvede fallskjermhopper. Skjermturen ned mot den grønne grasmatta på halvøya utenfor Dubais lystbåthavn var en sak for seg. Fallskjerm i norske farger ispedd et og annet utskudd i grønt og rødt, sirklet

Veterangjeng på ørkensafari.

Araberne har hyret inn amerikanske skydivere i driften av feltet.

dive Dubai

seg nedover mot en bakgrunn av blått hav og en spektakulær bygningsmasse langs stranden. Med form nesten som en rovdyrstangard pekte tårnene fra siste mote av kreativ skyskraperarkitektur opp mot oss, inntil vi satte oss pent ned på bakken i stabil og fin vind fra den Persiske Gulf.

Hoppfeltet opererte med ryddige regler som sikret gode landingsforhold for alle – separate landingsområder for ulike skjermtyper og med egne filer hvor swooperne kom dundrende inn.

Og enda bedre var det tydelig tenkt til å bli. Sheik Fazzas bulldozere og anleggsmaskiner var i full gang med å grave ut og tilrettelegge feltet med en lekker water ditch for swoopere som ønsker vannsprut rundt tærne før de endelig kan lande skjermen.

Veteranenes Fallskjermklubb og Lesja Fallskjermklubb sto faktisk for en brorpart av sportshoppingen den uka vi var der, mens tandemaktivitetene fylte opp mye av volumet utenom. Lett å forstå at dette hoppfeltet var et eldorado for tandemhopp med sin spektakulære beliggenhet. Tre av jentene i veteranenes følge benyttet da også anledningen til å sikre seg en

tandemopplevelse. Anja Ødemark, Janne Tove Løken og Kristin Stenhaug smilte hele veien hjem til hotellet etter endt hopping.

De norske gamlegutta gjorde såpass inntrykk på våre nye venner i Skydive Dubai at en av deres dyktige filmfotografer – benevnt som Peter the pilot – ble med opp og produserte en stilig hoppvideo til ære for gjengen. Innslaget ble lagt ut på Youtube med tittelen ”Norway invades Skydive Dubai”.

Med på filmen er: Olaf ”Laffen” Olsen, Bjørn Erik Haugsbakken, Odd Møller, Stig Bjørneberg, Kjell Roar Westbye, Kurt Ødemark og Helge Siljan. Riktig lekkert syns vi!

Etter herlige dager med hopping både fra Twin Otter og Porter ble det ikke akkurat verre når Fazza himself, kronprins av Dubai, inviterte veteranene på et løft fra hans Bell helikopter.

Som de høflige karer vi er, takket vi ja og pakket og gjorde klart. Sjøføren hans kom og informerte oss om at ”His Highness has his helicopter ready”. Seks mann stablet seg inn i det romslige helikopteret til et sunset load, og Fazzas to piloter tok oss til 13 000 fot etter en fin rundtur over Dubai ved solnedgang og sørget for et praktfullt punktum for hoppdagen.

SkyNord.com

Fallskjermutstyr på nett

GoPro
Be a HERO.

aerodyne

ICAN

Smart

Pilot

Birdz Eyewear

CYPRES RELIABILITY SECOND TO NONE SINCE 1991 20 YEARS

Bell 412 in load.

Opp til 13 000 fot takk!

Aldri så lite skadefryd fra vår side overfor den myndige amerikanske sersjantdama i manifest. Tidligere hadde hun nemlig kontant og bryskt avvist vår forsiktede forespørsel om det var mulig med et hopp fra helikopteret som sto der. "Absolutely no option!", var hennes svar da. Når Kjell etterpå tillot seg å minne henne på dette, kom det med et sukk: "You guys obviously know the right people"

Vi måtte jo be om en audiens hos kronprinsen for å takke for hoppet og for den flotte uken vi hadde bak oss på Skydive Dubai. Til vår glede stilte han opp på en improvisert mottakelse i teltet på hoppfeltet siste dagen før vi dro, og mottok veteranklubbens vimpel og T-skjorte (large) og vår takk for gjestfriheten. Laffen stakk også til han veteranklubbens klistremerke og sa: "This is for your car". Vi er ikke helt sikker på om det blå merket umiddelbart ble klistret på hans hvite Land Cruiser med bilnummer Dubai 3, men han takket i alle fall hyggelig for gesten og ønsket oss velkommen tilbake.

Og vær sikker – vi kommer igjen! Det mangler ellers ikke på ting å foreta

seg i Dubai dersom man ikke ønsker å sette av all tid til fallskjermhopping. Nærmest inntil hoppfeltet kunne våre veteraner som deltok på turen nyte strandlivet i fulle drag med badetemperaturer i desember som smakte av norsk høysommer.

Ellers er byen stedet for å ta svart belte i shopping for de som klør i bankkortet og har sansen for kjøpesentra i ultraklassen. Da kan man også få med seg en tur på slalåmski i en gigantisk innendørs skibakke, bygd opp med stolheisanlegg og alt som hører til.

Eller du kan prøve luftferdighetene dine i en av stedets to vindtuneller. De måtte jo selvsagt prøvekjøres av hele gjengen, og veteraner som Iver Haugsbakken og Oddmar Stenhaus, som for lengst har lagt opp sin hoppkarriere, fikk igjen luft under vingene og viste gamle ferdigheter. Ellers ble vi fortalt at kronprinsen og hans sheik-kompiser tumler med planer om å bygge verdens største vindtunnell inntil hoppfeltet. Slett ikke ueffent spør du meg.

At det arabiske kjøkken har mye godt å by på fikk vi også erfare. Når sultne veteraner i vanlig stil leiter seg fram til noen som byr på god mat med "noggå attåt", så byr det som regel på positive overraskelser.

Kjell Westbye, Kurt Ødemark, Stig Bjørneberg, Helge Siljan, Odd Møller og Ola «Laffen» Olsen.

Libanesisk gourmetmat med mavedans til dessert var så absolutt av klasse (ikke minst desserten). Når vi i tillegg bega oss ut på ørkensafari som endte opp i en beduinerleir i solnedgangen, etter en ellekvill kjøretur i ørkensanden, ble vi om mulig enda mer positivt overrasket over hvor mye spennende og smakfull mat man kunne trylle fram med sand på alle kanter. Miraklenes tid er heller ikke over når man under Dubais strenge alkoholpolitiske regime likevel finner en bar med iskald pils i ørkenen! La gå at ølprisen akkurat der var markedsrelatert for å si det sånn.

Nå leser vi i Fritt at World Team og P3 har kastet sine øyne på Dubai

og gjort sine forhandlinger med sheik Omar og vennene hans om framtidig nye verdensrekorder i samarbeid med Skydive Dubai. En 500 manns formasjon er det store målet. Fra 2012 starter visstnok forberedelser til dette. Da har kronprinsen pluss på sin flypark med en tre-fire Hercules maskiner.

Det er akkurat da veteranene har planlagt å vende tilbake. Så vil det vise seg om World team ønsker å benytte seg av veteranenes force – verdens kanskje hurtigst fallende base. Vi stiller oss til disposisjon. Fazza har oss allerede på gjestelista!

Bigger is Better **OPTIMUM**

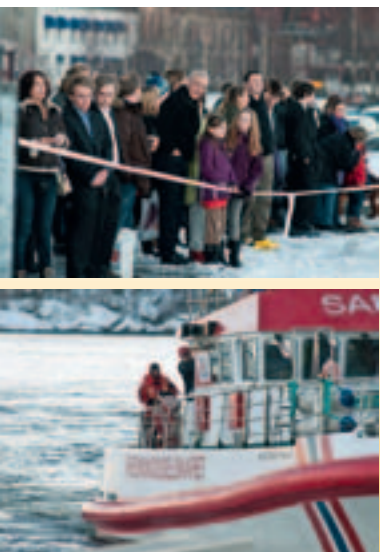
When skydivers asked for a reserve canopy that has smooth openings, excellent glide in deep brakes and a strong flare, we listened. The Optimum Reserve delivers.

Made from a low permeability, low bulk fabric available exclusively from Performance Designs, the "OP" combines this fabric with special aerodynamics and extensive reinforcing to create greater strength, better performance and smaller pack volume than any other reserve available. It also flies and lands far more like a main parachute with the most powerful flare of any reserve we have ever tried.

Step out with confidence knowing that bigger is better.

FLYING FANS

DU ER ZAPPA-FAN DU
ØG, ER DU IKKE?" JEG
HADDE SELVFLUGELIG
GLEMT AT JEG FOR
LENGE SIDEN HADDE
TAKKA JA TIL EN DEMO
PÅ EN ZAPPA-FESTIVAL
I FEBRUAR, NÅR EVEN
RINGER OM OPPDRAGET
SOM ER OM TO DAGER...

"TONE KRISTOFFERSEN **TEKST**
MADS GRIMSÆTH **FOTO**

Den årlige Yellow snow-festivalen, en hyllest til geniet som proklamerte at "A mind is like a parachute; it does not work if it is not open", skjer i Larvik for andre gang, og vi er bedt for å lage liv for fansen under åpninga. Jeg er ikke den mest ihuga Zappa-fan, men som mange andre har også jeg et forhold til musikken denne spesielle komponisten ga oss.

Nå er det jo ikke noe nytt at Even finner på no lurt, og ofte blir det en opplevelse som man husker, lenge. Even Rokne har etter 22 år i sporten og 7000 hopp lagt sin elsk på disse spesielle opplevelsene som blir til når man våger å tenke annerledes, og han vet å ta med seg folk som setter pris på det, meg inkludert. Han oppsummerer noe om NOTAM, fly, pilotavtaler, flyplassrestriksjoner og masse andre greier som jeg ikke forstår meg på, eller retttere sagt overlater til en med demo-1. Etter at jeg tok ut demo2-lisens for sikkert ti år siden, har det blitt noen fantastiske minner, og utfordringen med å takle (den med årene stadig økende) angsten for ALT som kan gå galt, gir en enorm mestingsfølelse som ikke lar seg gjengi her. Men du vet hva jeg mener, ikke sant? Betenkingspausen min varte omtrent i ett-tusen-to-tusen-... ("hm...kan bli moro...møte andre fans..høre bra musikk...trenger å få lufta meg...demohopp er alltid gøy...")-Tre-tusen; JA! Jeg er med.

Freddan kommer, og vi er bare bittelitt forsinka på avreise med bil fra Voss (Hvor er

redningsvestene? Fornylsespapirer ja...Har vi nok øl?), og vi er derfor optimistiske. Men så er plutselig alle fjelloverganger utenom en stengt på grunn av uvær? Jaja, ut på tur... og slike ting, vi skal fram, selv om det blir en liten omveg.

Aagot.no Rokne (hopper, kunstner og Zappa-fantast!) har tatt fly, mens vi må kjøre med utstyret. Det blir fort endel å dra på! Båre, førstehjelpssekk, Landings-T, streamers, driver, rigger, hjelmer, kamera, øl, spade, de pene støvlettene, nye hansker, ja også redningsvestene. And off we go, over fjellet i snøstorm, Even gira som en smurf på Red Bull, jeg med alt mer fremtredende katastrofeangst ettersom demoen kom nærmere.. Hvor var det jeg skulle lande? Var det 50 meter i diameter sa du? På bildet ser det mye mindre ut jo! Med vann på tre sider og en diger bygning på fjerde?

Heldigvis skal'n Olav værre me! Få kan få meg tilbake på jorda (no pun intended) som han. Olav Otnes har hoppa i 25 år (1850 hopp) og var den som lokka meg med på linekurs på Hamar for et dusin år sia eller så (som for øvrig IKKE kurerte høydeskrekk!). Han oppfordret til å øve på tichte landinger, til å ta ut demo-lisens, og til å fortsette å utfordre meg selv. Nå var han klar som ett egg for Zappa-demo, men det var ikke kneet hans som har bestemt seg for å slå seg vrang, og fikk full støtte fra fru Hege! Olav var i tvil, men plutselig var han ikke i tvil lenger, siden vi svippa innom og henta han. På Hamar. Etter å ha kjørt over Filefjell, Fagernes og ..Snertingdal? Nåvel, vi kom nesten fram i hvert fall, før en snøskaval

under forsering (Dan dar e'kje nåkke problem fø ein Vossing!) bestemte seg for å suge fast doningen vår. Latterkramper, dytting og graving til tross, det ble en pils i sofahen til Olavs frue, min gode venninne i over 20 år, Hege, mens Viking dro løs doningen. VIPS! Var vi på veien igjen, Olav bak rattet, to smørblide passasjerer, masse kald øl, og Zappa på stereon, fremdeles optimister ift å komme fram til fredagens konsert med Caballero Reynaldo & the Grand Kazoo fra Spania, en gjeng som tolker Zappa med sin helt spesielle country-vri. Veldig spesielt..

I mellomtiden er Aagot.no framme i Larvik, der hun jobber intenst med et spontant kunstprosjekt som skal vise seg å bli ett av høydepunktene rent visuelt denne helgen. Men jammen rekker hun forspilkonsert, mingling med Po-jama gutta, ja hun er rett og slett på fornavn med musikere, forfattere, arrangører, og andre fans, og alt dette lenge før vi er kommet forbi Oslo! Hun har påtatt seg HFL-oppgaven, og har allerede snakket med oppdragsgiveren vår Bård Jervan,

som har ordnet med avsperrert alternativt landingsområde, redningsskøyte på vannet, og er så imøtekomende og positiv som man bare kunne ønske. Yellow snow er resultatet av iherdig frivillig innsats, og er en festival med live musikk, bokbad, kunst, plater; og møtested for dedikerte Zappa-fans som vil høre på andres tolkninger av Zappa-komposisjoner, diskutere ideologier og hylle humoren denne mannen tok med seg inn i musikken. Aagot.no er overentusiastisk, og mener dette kommer til å bli en hit! Vi kjører på..

Etter ett par fylker til, noen runder i Oslo (hvor var den omkjøringa? Skippergata? Jøss se de søte jentene da...Nei nå kjørte du feil, Drammen er andre veien, se; Operaen. Oj!), som tok litt tid, telefon fra fru Annichen (som krever en forklaring fra meg på hvordan en tur til Larvik kan havne i en snøfonne på Hamar?), en advarsel fra en ivrig ung (og særskjekk!) politimann som syns vi burde ha to baklys, ti tusen "No shit, there I was"-historier, full idèdugnad

om hvordan vi skal klare å droppe en dukke med feilfunksjonerende skjerm fra flyet for å virkelig understreke at "a mind is like a parachute..", sto vi endelig klokken halv fem om morgenen foran kulturhuset Bølgen. I stiv kuling. På speilblank is. Skrekkslagne så vi på bølgene som brøt mot steinmurene så slushen spruta, lent mot vinden som ble presset over det bølgeformede taket i de merkeligste turbulente strømmer.

Eh..hva i heiteste huleste har jeg sagt ja til nå da? Ikke fullt så optimistisk lengre.. Er det dette vi har kjørt 12 timer gjennom 8 fylker for? Mellom nervøse latterutbrudd konkluderer jeg med at dette er galskap, og bestemmer meg for å pingle ut. Lettet og trøtt stikker vi på hotellet for å sove på saken, ..trodde vi.

Det skortet ikke på panikk i blikket til den forvirrede portieren som fikk tre trøtte (men fremdels blide!) øldrikkende skydivers slengt på sofaene i foajeen, når han ikke klarte å finne rom til oss. Vi var framme og hadde ikke tenkt oss noe annet sted. Da dette endelig går smertelig opp for ham, finner han rom. Aagot.no (ja, hun heter det!) finner vi på et ommøblert hotellrom der hun klistrer 3000 (!) laminerte svart-hvitt bilder av Frank Zappa sammen til en gigantisk silhuett av det karakteristiske ansiktet hans. Hun vil legge det i landingsområdet slik at vi kan se det fra luften. Nåja, det blir ikke meg, tenker jeg og stupet i seng for å lade opp til konsertene

lørdag. Selv om det ikke blir demo skal vi vel få det gøy!

Angsten griper tak igjen når jeg slår opp øynene og får en kopp kaffe i hånda av en smørblid Olav, med beskjed om at det er perfekte forhold! Hva f-n, er de ikke kloke! Området er ca 50 X 50m, har store isete snøfonner, søplekasser, fastmonterte benker, digre steinskulpturer, og er fremdeles omringet av vann, iskaldt vann. Men muligheten er der, og i solskinn og 7 m/sek ser det betraktelig bedre ut enn i natt. Dette er ikke landingsområdet for swooping (enda godt, måte på hvor ofte jeg skal gjøre ting jeg ikke kan!), her må gå det på presisjon. Sistemann på laget, Magne Overrein dukker opp fra Nimbus på Rygge, ser området, smiler, og sier at "ja dette skal bli fint", nå drikker vi kaffe dere"! Med sine 30 år i sporten og 1300 hopp er han en erfaren hopper, men en ny venn for meg, og et menneske med stoisk ro over seg, i likhet med de andre gutta. Det hjelper på spenningen, og etter å ha "gått" ulike innflyvningsmønster for meg selv ute på plassen, sjekket alternativ landing, og gått gjennom alt som skulle kunne skje, er jeg forbausende nok ..eh..klar?

Vi får skyss til Torp, møter Agnar Stene som har kommet inn fra Rygge med en 206, gearer opp, prøver å holde pusten rolig og pulsen nede. ..så vil ikke flyet starte. Latteren sitter løst, Murphy er med oss.

En del av meg tenker at «gud, så deilig om jeg slipper!», men avgårde skal vi. Vi får et vindu på en halvtime av arrangøren, fikser starthjelp, og er i lufta kun 10 minutter etter skjema.

Det er konsentrert stemning i flyet, alle går gjennom rutene sine i hodet, jeg sjekker område, pin, håndtak, høydemåler, puuust rolig, område, puuust høyde. Vi kommer inn over Bølgen i 2000 fot, kaster driver, stiger til 4000, og som tredjemann flyker jeg ut. Ikke før har jeg fått bærende Spectre, ser jeg at Even har kutta og henger i en for meg etterhvert velkjent gul reserve. En pilotforsinker på et slikt hopp er ikke det man ønsker seg, og man tar ingen sjanser.. ny skjerm. Jeg kjenner den gode følelsen det er å vite at mitt reservepakke har reddet liv, igjen. Even har gjort dette et par ganger før (var det 20 nå?) så jeg bekymrer meg ikke, for ham..

Nå er det full fokus..Landingsområdet ser ut som en vits herfra, men jeg har bestemt at dette klarer jeg, må bare ikke komme inn for høyt, og overskyte ned i den iskalde kanalen. Even lander, så Olav, jeg flyr flate svinger inn som planlagt, locked on target; Zappa! Midt på plassen ligger nemlig Aagot.no's kunstverk i all sin prakt og viser vei. Fra denne høyden kommer det til sin fulle rett, dit skal jeg! Siste sving og så...neeei.. laaavt..Hører publikum hyler, opp med beina, enda lengre, må satse på at en quick-

flare får meg over snøhaugen, og flaaare. Jeg skrenser inn med skosålene først og tykke fine nye hansker, til Zappa og høylytt jubel fra de 200 som står og ser på. Magne kommer etter, og kommer fint inn han også. Det er jubel, high fives, full eufori blant de flyvende fansen, og jeg kjenner meg usigelig stolt av meg selv og de tøffe gutta fruene har vært så snille å låne ut denne helgen.

Påvirkningskraften en slik demo har på publikumet er enorm, små barn vil se på utstyr, folk spør om allslags ting, og mange forteller at de har lyst å prøve selv, så for rekruttering må dette være genialt. For meg er dette kun en bonus-effekt. Når folk spør hvorfor jeg gjør dette, er svaret klart; for å kjenne at jeg lever, har kontroll og klarer mer enn jeg tror. Høydeskrekken har aldri helt sluppet taket, har fremdeles et anstrengt forhold til stiger.. Men når man vaser rundt i A4 tilværelsen er det godt å tenke på at man kan overvinne egne begrensninger når det virkelig gjelder.

Konsertene på Yellow snow festivalen ble bare bedre og bedre utover kvelden, og humoren gikk som en rød tråd gjennom alt. Vi lo, dansa, skravla og nøt noen fantastiske musikkstykker. Dead Dino Storage, og Jono el Grande var absolutte høydepunkter, ja vi ville gjerne ha hatt de med hjem! Og disse flotte musikerne viste seg å være like open-minded som oss frifykende vesener, de sa ja!

Så folkens, sett av 2. og 3. juni til en musikalsk høytflyvende opplevelse på Voss! Get excited, and join in, her blir det innzopp, extremzum med Dynah-moe-hum, og sikker en hel del Cosmic debris..

Og du? Har du ikke tatt ut demo-lisens enda? Da oppfordrer jeg til å begynne å øve på å lande på en spesiell flekk hvert eneste hopp, være med på innhopp (hver torsdag på Voss), utfordre deg selv, du kan finne mye moro på andre siden av vettaskremt.

RUNO BROKKEN HAR INTERVJUET
ROLAND HILFIKER, EIEREN AV SKYDIVE
EMPURIABRAVA FRA 1985 TIL 1994.

BRUNO BROKKEN **TEKST OG BILDER**

- Du startet med juleboogie i Europa, hvordan gikk det til?

- Sammen med Mich Decoteau og Jeff Barbani startet vi hoppfeltet i Empuria i Oktober 1985. Dollaren var temmelig høy på den tiden så vi ønsket å starte et europeisk hoppfelt. Vi hadde sjekket ut flere steder i Spania, som Castellon og Igualada i nærheten av Barcelona. Empuriabrava viste seg å være den beste plassen på grunn av infrastrukturen som var lagt opp til turisme og nærheten til den franske grensen så folk lett kunne komme til nordfra.

Det var noen store sommerboogier i Europa på åtti- og tidlig nittitallet, som Herc boogiene i Sverige og Belgia, og Vichy boogien i Frankrike. Juleboogier var ikke etablert som tradisjon i Europa. På åttitallet var disse veldig populære i Statene, på steder som Z-hills og andre. Masse europeere reiste over for å delta. Vi besluttet å gjøre et forsøk, og organiserte vår første juleboogie i 1985.

Det første året hadde vi en Skyliner, to Portere og en C-206. Det kom 350 deltakere! Vi hadde aldri ventet at det skulle bli så stort allerede fra første arrangement – det overrasket oss også. Og boogien vokste fra år til år. Den største var rundt 1989 med bortimot 1.000 deltakere. Vi hadde Caribooer, DC-3er, Casaer, Skyvaner, Twin Ottere – litt av alt faktisk. På det meste 10 fly.

Empuriabrava juleboogien var en

suksess da, og det ser det ut til at den fremdeles er.

- Hvordan var juleboogien i 2010?

- Bra. Vi hadde litt færre deltakere enn i fjor, rundt 350. Vi antok at det ville bli litt færre på grunn av hvordan helligdagene falt, med jul og nyttår på helgedager. Været var stort sett bra.

Vi endret litt på formatet for kveldsaktivitetene. Allerede halv fem spilte dagens band, med dagens video direkte etter det. Så hadde vi tombola hver dag, i stedet for en stor en. Klokken sju var alle stort sett ferdige for dagen. De som ville bli for å feste mer kunne selvsagt det... Et stort fortrinn med dette nye formatet var at de fleste ble med etter hopping i stedet for å reise ut for å spise for så å kanskje ikke komme tilbake.

- Hva har denne boogien som andre kanskje ikke har?

- Jeg tror folk vet på forhånd hva de går til, og de vet hvem som er organisatorer. I FS har vi alltid Milkko, Billy, Regan og noen til. For Freefly er det Babylon og Tim Porter med flere. Kjente for publikum. De færreste ønsker å gjøre 10 hopp om dagen på denne tiden av året. Det handler mer om å hoppe litt, møte venner og ha bra fester.

Mange kommer like mye for den sosiale delen som for selve hoppingen. I Empuriabrava er det et stort

aktivitetstilbud på hoppfeltet, og også masse restauranter og barer i nærheten sammenlignet med andre hoppfelt. De fleste boogier arrangeres på mer avsidesliggende steder.

- Hvordan har boogien endret seg, si de siste 15 årene?

- Boogiene var større tidligere, siden det var mindre tilbud. Vi hadde rundt 200 flere folk da. At det har gått ned kan også ha sine fordeler. Vi kan kjøre boogiene med vanlig stab – vi behøver ikke å trekke inn ekstrahjelp. Nå har vi normalt tre raske fly. Nå sist hadde vi to Super Ottere og Jans Beech 99. Med flere tregere fly hadde vi mer stress for både bakkekontroll og piloter. Det var mer komplisert. Før stilte folk opp tidlig om morgenen og fikk inn fire-fem hopp. Nå kan de slappe av mer, de vet de kan hoppe så mye de ønsker.

- Hva med neste år?

- Jeg vet ikke. Formatet endrer seg i henhold til forslagene fra deltakerne. Dette har fungert ganske bra, så det vil nok bli ganske likt igjen. Vi kommer kanskje til å legge til helikopterhopping for eksempel. I år hadde vi daglige strandhopp.

Hvis grupper ønsker å komme for å organisere større grupper som nasjonale rekorder og sånt så er vi åpne for det. Vi har tre raske fly tilgjengelig. Håper å se dere på neste juleboogie!

25 - årsjubileum
Empuriabravas juleboogie

**ALLE GODE TING ER TRE.
FEM ER ENDA BEDRE.***

***Besøk en av våre 5 butikker:**
Oslo
Æra
Tønsberg
Voss
Nettbutikk

**Det er alltid for sent å snu når du er på vei til hoppfeltet.
Derfor har vi tatt med varene dit du er.*

www.spoton.as

Spot On

Spot On AS, Dronningens gate 13, Postboks 670 Sentrum, 0106 Oslo
Telefon: +47 97 100 600, telefaks: +47 94 74 04 14, E-post: info@spoton.as

Gigliola Borgnis

14.000 hopp, utallige internasjonale mesterskap og rekorder i freestyle og freefly for England og Italia fra 1999 til i dag. Gigliola er også kjent for å ha skapt den revolusjonære flyteknikken Atmonauti i 1998. Fra 2000 ble det tatt inn i verdensmesterskap freestyle. Gigliola var i mange år den eneste som virkelig kunne fly i denne posisjonen. Sjekk ut atmonauti.com.

GIANLUCA BERUSCHI FOTO

The pink power boogie

ALESSO ODIERNA TEKST

70 entusiastiske deltakere fra ni land var enige om at dette var den beste boogien noen sinne! Den komplette suksessen kom av kvaliteten og erfaringen på organisatorne og operatørene av Fly Zone.

Pink power boogie er et nytt arrangement etter Gigliola Borgnis idé. Med hjelp fra Marco Tiezzi, Melissa Nelson, Yoko Okazaki og Roberta Mancino sto hun for organiseringen. Dette skulle være et globalt møte for jenter hvor en skulle realisere Atmonauti verdensrekord, men også åpent for gutter og flighter i atmo storformasjon og andre typer freeflyhopp.

Det ble satt to verdensrekorder. Atmonauti jenterekord i koblet formasjon, seks jenter med grep, og atmonauti jenterekord i fri formasjon, ni jenter.

JEG SKAL FORSØKE Å FÅ FREM LITT AV DEN ELEKTRISKE STEMNINGEN SOM BLE SKAPT PÅ PINK POWER BOOGIE I FZ FERMO I ITALIA I AUGUST.

Gjennom boogiens syv dager hadde deltakerne sterk progresjon. Atmonauti hopp med og uten grep, med forskjellige vinkler og hastigheter. Freeflyhopp i head-up, head-down og hybrid. Mange freeflyhop med tre eller fire komponenter, hvor organisatorne deltok. Boogien endte med en godt organisert 24 manns organisert til perfektion av Marco Tiezzi. Og selvfølgelig middag, fest og dagens video i feltets bar og restaurant Fuori Zona. Jeg gleder meg til å bli underholdt og overrasket igjen neste år!

WILLY RAMOS FOTO

20 YEARS since 1991
yesterday - today - tomorrow
20 YEARS

Limited Edition

1150.- EURO*
retail
excl. VAT
excl. shipping

REAL GOLD finish

+ Certificate of Ownership

+ Golden 4 GB USB Pen

+ Limited Edition Logbook

SALES PERIOD APRIL 22nd - JULY 31st
EDITION 100 PCS.
ORDER AT AIRTEC DIRECTLY
SHIPPING FIRST COME - FIRST SERVE

Order your unit directly at info@cypres.cc,
shipping / invoicing via your CYPRES dealer.

* Prepayment to your CYPRES dealer according to
your order confirmation, exchange rate at time of
order at Airtec applies.

Be the lucky winner of one out of four units:
At the upcoming Website Raffle or if attending
an ANNIVERSARY BOOGIE 2011

April 22nd - 30th Skysisters Australia
www.skysisters.com.au

May 31st - June 5th Carolina Fest USA
www.carolinafestboogie.com

July 25th - 31st Prostejov Czech Republic
www.airtecprostejov.com

www.cypres.cc/20years

BORTI CANADA VAR DET EN FLYFABRIKK SOM LA SIN ELSK
PÅ GNAGERE. DE OPPKALTE SIMPELTHEN FLYENE SINE
ETTER VÅRE SMÅ VENNER MED STORE FORTENNER.

Gnageren på Jarlsberg gyver løs på sin sjette sesong

IVAR JARLE **TEKST**
GUNNAR BERGE **FOTO**

Stripe-ekorn, bever og oter kom snart på programmet. Så satte de to turbinmotorer på oteren, og dermed var Twin-Otteren født i 1966 (de hadde et par unntak fra gnagere også, en bøffel og et reinsdyr).

En sånn en har vi fått tak i på Jarlsberg –

et utmerket eksemplar fra 1968 med kun 20 000 timer på nakken – nr 184 av ca 850 produserte. (Og nå er de jammen i gang igjen med splitter nye Twin-Ottere, etter 25 års opphold, snakk om vellykket konsept!)

LN-JMP (den intelligente leser kan glette hva kallesignalet sier om påtenkt bruk av flyet) har svirret rundt over Jarlsberg siden 2006, ca 100 hoppdager hver sommer. I sommer skal den også svirre over Bjørli (Påske- og Bever-boogie) og på Æra noen dager i juni og juli.

TO er en trivelig maskin for flygere og hoppere. God sikt, moderat støy, robust og trygg med stor dør og gode håndtak. Og ikke minst god plass til 20 hoppere. Mange har vært med å fly både 23 og 24 hoppere om bord – men i andre land. Her i Norge er den nå sertifisert for max. 20 hoppere. Kanskje mest imponerende er stabiliteten når vi dropper 10-er formasjoner. Da forsvinner det circa ett tonn aller bakerst på ett sekund – samtidig som det er kjempegreitt å holde skuta i vater (ikke alle hoppfly er slik!).

Ryktene sier at NM skal gå hos oss i Vestfold også – da er det sikkert lurt å ha øvd på flyet i forkant!

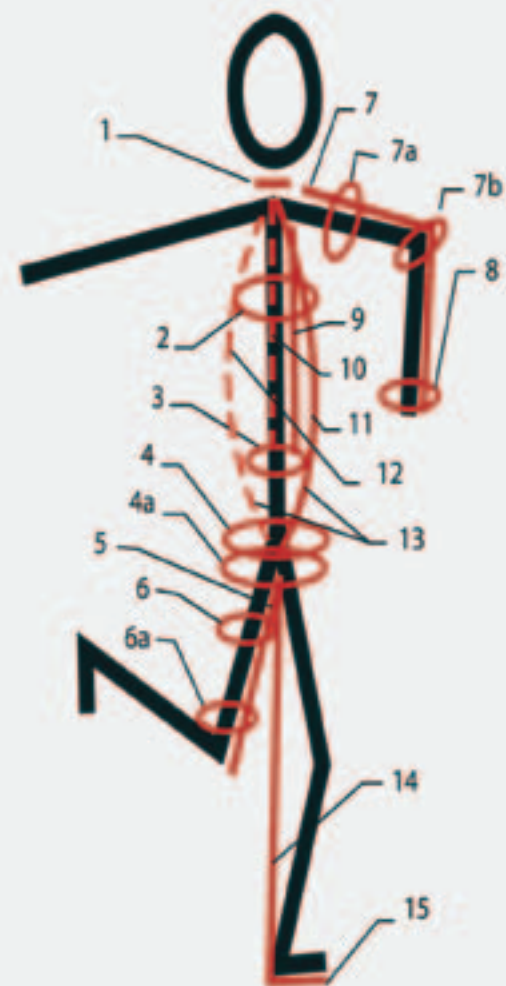
Dyret bruker ca 14 minutter til 12 500 fot og droppehastigheten er 85 knots.

For sesongen 2011 er det Birger Andreas Bull, Ivar Jarle og Agnar Stene som er faste flygere på LN-JMP. Vi drar i gang på Jarlsberg 30. april og gleder oss til en innholdsrik sesong – vel møtt i Norges feteste hoppfly!

SD COLLECTION

MÅLESKJEMA HOPPDRESS

1	skulder ↔ skulder	cm
2	rundt bryst	cm
3	rundt midje	cm
4	rundt hofte	cm
4a	rundt hoft (jente)	cm
5	skritt ↔ midt på kne	cm
6	rundt tykkåret	cm
6a	rett over kne	cm
7	skulder ↔ håndledd	cm
7a	biceps	cm
7b	albue	cm
8	håndledd	cm
9	armhule ↔ midje	cm
10	nakke ↔ midje	cm
11	skritt ↔ hals	cm
12	skritt ↔ nakke	cm
13	hals ↔ skritt ↔ nakke	cm
14	skritt ↔ gulv	cm
15	skotupp ↔ hæl	cm
16	høyde	cm
17	vekt	kg
18	gutt/jente	
19	bestillingsdato	

farger nylonstoff: hvit, lys grå, gul, orange, rød, blåturkis, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeblå, marine, svart.

farger bomull: hvit, gul, grønturkis, rød, magerita (sterk rosa), burgunder, lys lilla, lys kongeblå, marine, svart

farger spandex: hvit, lys grå, mørk grå, gul, sennep, rød, burgunder, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeblå, marine, svart

Når du tar målene bør du ha på deg det du vanligvis har under hoppdressen på sommeren. Husk at dressen blir lik de målene du oppgir - ferdig sydd.

SKYDESIGN COLLECTION • LUNDEVEIEN 20 • 2435 BRASKEREIDFOSS
MOB: 90 78 73 70 • TLF/FAX: 62 42 33 10
URL: WWW.SDCOLLECTION.NO • E-POST: BESTILL@SDCOLLECTION.NO

JEG BESTILLER HERVED:

HOPPDRESS PRIS

☐	slick suit nylonfront	2.170,-
☐	slick suit bomullsfront	2.300,-
☐	bomulldress	2.300,-
☐	lett type boogieutgave	2.300,-
☐	kameradress big wing	2.390,-
☐	kameradress small wing	2.150,-
☐	freeflydress	2.340,-
☐	blyvest (3 kg m/ekstra lommer)	760,-
☐	varmetight (Polartech power stretch)	760,-

EKSTRAUTSTYR

☐	forsterket kne	100,-
☐	polstret kne (med varmestoff)	170,-
☐	lag grep (ben grep)	220,-
☐	doble armgrep	120,-
☐	booties standard	470,-
☐	stringbooties standard	590,-
☐	stringbooties med regulering	710,-
☐	Arcteryxbooties	710,-

PRIS

☐	pynte- og forsterkningsbånd	145,-
☐	sliderholder	65,-
☐	dobbel nylonfront (lyse farger)	300,-
☐	løs varnehals "smekke"	280,-

FARGER

- front: _____
- ben: _____
- rumpe: _____
- spandex sider: _____
- spandex rygg: _____
- spandex skritt: _____
- arm ytters: ☐ bomull ☐ spandex
- forsterkningsbånd: _____
- grep/vinge: _____

Prisene er inklusive moms.

- ☐ Jeg ønsker å betale i oppkrav (+ porto) ☐ Jeg ønsker å betale med kredittkort (+ porto)

- ☐ VISA kortnummer: _____ Utløpsdato: _____
- ☐ Euro/Mastercard kortnummer: _____ Utløpsdato: _____

Navn: _____

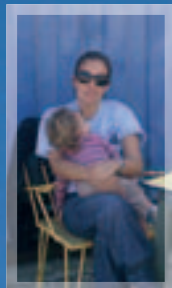
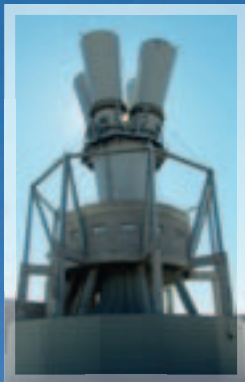
Adresse: _____

Postnummer: _____ Poststedsted: _____

Telefon: _____ Mobil: _____

MAIL BESTILLING TIL:

bestill@sdcollection.no

Hola queridos amigos par

JEG TOK MED MEG FAMILIEN OG FLYTTET NED TIL COSTA BLANCA SIST HØST, FOR Å LEVE UT EN DRØM VI HAR HATT I MANGE ÅR. ETTER MANGE ÅR MED TIDSKLEMMER MED HUS, BIL OG BÅT, BESTEMTE VI OSS FOR Å GJØRE ALVOR AV DRØMMEN.

KAI SELLEVOLD **TEKST OG FOTO**
IVÁN CUETO **FOTO**

Jeg fant ut at at jeg måtte ha en hobby, da det ville bli mye fritid når en jobber skift med en måned på jobb og en måned hjemme. Så, jeg bestemte meg for å gjenoppta fallskjermhoppingen og har ikke angret en dag på det. Oppfriskningskurs og progresjon ble foretatt på sommerboogie på Oppdal og noen dager på Æra. Plutselig sto jeg med ett rykende ferskt sertifikat i handa og riggen klar.

Jeg lette på nettet over DZ'er i nærheten av Costa Blanca hvor vi skulle bosette oss og leste forum og kommentarer for å få best mulig info om de forskjellige DZ'ene. Den DZ'en som viste seg å være nærmest, ble Skytime i Castellón som ligger en time øst for Valencia, nede ved sjøen. En biltur på tre timer fra Alicante.

Jeg har nå vært her i ett halvt år og har fått mange nye venner hos Skytime. Skytime sier om seg selv at de er "The closest dropzone to a beach in the whole of Europe". Uten å vite dette for sikkert, så kan jeg si meg enige med dem der. Fra DZ er det ca 250 meter ned til den store hvite stranden. Gjengen selv bruker ikke stranden som et aktivt landingsområde til daglig, men den er heftig brukt som landingsområde når de har større boggier.

Skytime drives av Iván Cueto som er pilot, instruktør AFF, Wingsuit, Tandem instruktør, kameramann osv osv. Han mangler visstnok bare sertifikat som MK.

I tillegg til Iván, er det totalt 11 stk som jobber fulltid ved anlegget. Dette er Tandeminstruktører, AFF instruktører, Coach'ere, kameramenn, pakkere osv. De mangler kun en fast rigger, så er det noen som er interessert, så er det sikkert muligheter for jobb her. Alle har de mange hopp, høye skills og lærer villig vekk. Omtrent halvparten snakker engelsk, men språket har aldri vært et problem. Vi blir alltid enige... Pakkerne er veldig hjelpsomme og pakker villig vekk, slik at du skal få mange hopp hvis du ønsker det.

Skytime lever stort sett av tandem og AFF, i tillegg til at de tar i mot større grupper i vinterhalvåret.

acaidas!

Mitt førsteinntrykk av DZ'en, var at her er det tandem på samleband. Fra NTNU og hva jeg har erfart på Æra, så tar vi oss god tid med tandemlevene og det trenes litt i forkant av hoppet. Her nede, møter tandemleven opp og betaler for hoppet, får en kort briefing på bakken av kvalifisert personell, på med seletøyet og møter tandeminstruktøren i flyet og kommer ned noen minutter senere med ett stort smil om munnen...

Skytime kjører også AFF kurs og her er det ikke snakk om kjeledress og sko med høye ankler når man skal gjøre sitt første hopp. Det går stort sett i shorts og sandaler. Og hjelm med kommunikasjon, slik at de kan bli instruert under skjermkjøring.

(Vel, i desember og januar har de brukt kjeledress...)

Etter hvert som jeg har blitt kjent med gjengen, så trives jeg bare bedre og bedre på Skytime, som har en trivelig og litt laidback atmosfære. Spania er jo kjent for sin Mañana, men det er bare koselig. Det er en meget trivelig gjeng som er veldig behjelpelig slik at du får hoppet mye når du

først er der. På en rolig lørdag, var jeg på fem av sju løft.

Jeg gir beskjed om

hvor mange hopp jeg vil ha og de gjør det ytterste for at jeg skal få det antallet hopp jeg ønsker.

Mariana styrer manifest, samtidig som hun løper etter de to søte barna sine, mens ektemannen Juanjo stort sett er i luften som tandeminstruktør. Hun holder styr på hele feltet og instruerer pakkerne og instruktørene slik at effektiviteten holdes oppe når det er mange tandem og AFF elever der.

De dagene det er hopping, kjører de to tandeminstruktører som går back to back, stort sett hele dagen. Dvs. to tandem, en kameramann og meg! De dagene det er mange selvstendige hoppere, kjører de begge flyene. Det ene for tandem det andre for oss lekne. På de varmeste sommerdagene, er det en liten siesta midt på dagen, pga av varmen.

Jeg har lagt merke til at de selvstendige hopperne her nede, ikke nødvendigvis er på feltet for å banke mest mulig hopp, slik som hoppkåte nordmenn. Mange kommer innom og tar ett hopp eller to, så er det nok for den dagen. Da holder det med å være på feltet resten av dagen. Har fått mange tilbakemeldinger på at når jeg har gjort fem hopp på en dag, da har jeg hoppet mye...

Skulle noen ha noen spørsmål om hopping på Costa Blanca kysten, så er det bare å sende meg en mail, så skal jeg svare så godt som mulig. Fortsatt blue skies og ønsker dere alle en riktig god hoppesong.

ETTER DEN FØRSTE 100-MANNSEN I 1986 KUNNE DE FÆRRESTE FORESTILLE SEG AT VI SKULLE FÅ SE EN 200-, 300- ELLER 400-MANNNS FORMASJON.

Dubai 500, neste

KATE COOPER-JENSEN **TEKST**
BRUNO BROKKEN

ILLUSTRASJONSFOTO

Med en sånn progresjon på å bygge større og større storformasjoner er det lett å tro at verdensrekordene vil fortsette å klatre evig. Det er begrensninger som til slutt sette et tak på rekorden, og alle indikasjoner viser at vi er i ferd med å nærme oss taket nå. Dette inkluderer tilgjengelig flykapasitet, landingsområde, trygg utsprangsyde og ikke minst hoppere med tilstrekkelige ferdigheter. Som organisatorer for Dubai 500 ser P3 til at alt som kan gjøres for å overkomme disse hindringene blir gjort, og for å presse vår sport og oss selv til det fulle for å kunne bygge den neste verdensrekorden.

Fly og sted

I 2002, etter å ha satt den første 300-mans formasjonen fra en Skyvan og tretten Twin Otter, visste vi at vi var veldig nær å nå grensene for hvilken flypark og høyde som amerikansk luftsport kan tilby. Å fortsette å vokse ville kreve en vertsnasjon som kunne tilby nødvendig

løftekapasitet sammen med et åpent område for å lykkes.

Med støtte fra Sheikh Hamdal bin Mohammed Al Maktoum, konprisen av Dubai, har vi fått muligheten og de nødvendige verktøyene for å klare disse utfordringene. Hans høyhet har allerede demonstrert sin lidenskap for hopping ved å bygge et toppputsturt hoppfelt, og ved å høyne standarden ved førsteklasses internasjonale arrangement. Han tilbyr en flåte av C-130 maskiner, og tillater oss å operere på en Luftvåpenbase i ørkenen med bokstavelig talt milevis med bra landingsområde. Dette er en enorm investering fra hans side, og det er ikke godt å si om vi noen gang vil få en slik mulighet igjen.

Høyde

Etter mye forskning og erfaring har de fleste storformasjonsorganisatorne blitt enige om at 24.000 fot er omtrent å høyt som vi ønsker å strekke det. Hopp fra denne høyden har vanligvis blitt gjort med oksygen bare i flyet før exit, men mange hoppere har da fått varierende grader av hypoksi. For å maksimere både sikkerhet og prestasjonsevne er det beste å tilby oksygen i fritt fall også. P3 er nær ved å ha ferdistilt et egenutviklet

personlig oksygensystem for fritt fall også. Dette vil gi hver enkelt hopper muligheten til å stille om fra flyoksygen til personlig oksygen uten noen pause i luftstrømmen. Systemet bør nesten eliminere noen sjanse for hypoksi.

Selv fra 24.000 fot teller hvert sekund. Exit timing er essensielt for å få alle i luften i den mest hensiktsmessige posisjonen for å minimere avstanden og flytiden til formasjonen. P3 har et radiosystem som vil bli brukt for å synkronisere exittiming fra hvert fly. Systemet er testet med stor suksess i oktober på Square Ones 200-manns fra ni fly.

Dubai 500 laget

Det er nok ingen flytyper som passer bedre for FS verdensrekorder enn C-130, og vi ønsker ikke å gå høyere enn 24.000 fot. Helgigvis har hoppernes kunnskaper ingen grenser. Hver av de tidligere FS-rekordene har blitt satt på grunn av dyktige og bestemte lag som har vært villige til å ta utfordringen. Å bygge en 500-manns fra samme høyde og ut av samme flytype som en 400-manns krever at vi setter sammen det sterkest mulige laget. Et lag med enda bedre kunnskapsnivå, erfaring, trening og fysisk kondisjon enn noe tidligere lag.

generasjon

Neste generasjons verdensrekordlags medlemmer må ha kunnskaper som FS-konkurransetøvere, sammen med observasjonsevne, forståelse og kjennskap til storformasjonsstrategier, kart og trafikkplaner som bare kan læres ved å trene sammen med hundrevis av hoppere.

Kjernen av Dubai 500-laget utgjøres av mange flergangers verdensrekordholdere, sammen med nasjonale og internasjonale mestere i FS fra hele verden. Laget inkluderer medlemmer fra de franske firer og åtterlagene, The Golden Knights, Arizona Airspeed, den russiske åtteren, Evolution fra Canada, Perris Fury, DeLand Fire, det tyske FS-4 landslaget, Hayabusa og mange andre FS-utøvere i verdensklasse. Full liste på dubai500.com.

De færreste tidligere verdensrekord-deltakere har ikke hatt mye lagerfaring, og de fleste av laghopperne har ikke hatt mye interesse av storformasjoner. På P3 leirene har vi sett hvor raskt en godt trent FS-4 eller FS8-hopper kan lære storformasjonsshopping og bli et verdifullt medlem av verdensrekordlaget. Ved å kombinere ekspertisen til de beste storformasjonsshopperne og de spisse ferdighetene til FS-konkurransetøvere planlegger vi å bygge neste generasjons verdensrekordlag på et høyere nivå enn vi har sett før.

Det er også sant at med to år til forberedelser så finnes det fremdeles

muligheter for motiverte FS-hoppere til å bli en del av Dubai 500 laget. Med moderne verktøy og læresystemer kan hoppere nå gjøre ting på 100 hopp som pleide å ta 1.000. Mange firerlag har brutt 20-poengs snittet som tidligere ble sett på som en maksimumsgrense. På samme måte har P3 utviklet treningsprogrammer som har gitt folk mulighet til å nå et kunnskaps- og erfaringsnivå som er nødvendig til å bli en del av verdensrekordlaget på kortere tid enn hva som tidligere var mulig.

Selv de beste FS-laghopperne og tidligere verdensrekordholdere vil delta på P3 storformasjonsarrangementer for å trene og å demonstrere kunnskaper for å bli en del av Dubai 500 laget. For full kalender over kvalifiserende P3-arrangementer, se p3.skydiving.com. Dubai 500 søknadsprosessen er åpen, og alle motiverte FS-hoppere blir oppfordret til å søke. Etter å ha mottatt søknaden din vil P3 kontakte deg personlig og forklare treningen og erfaringen du som individ må behøve de neste to årene for å kunne fortjene en plass.

Vi har enda ikke nådd taket ved å bygge verdens største FS-formasjon, og hvis vi har noen ting å si om det så vil vi aldri nå det. Vi oppfordrer på det sterkeste og inviterer alle ambisiøse FS-hoppere til å søke om å bli en del av neste generasjons verdensrekordlag. Bli med oss på det som helt sikkert vil bli et unikt arrangement i verdensklasse!

Tilbake til start

SÅ GIKK DET SOM DET MÅTTE GÅ
TIL SLUTT. DET SANNSYNLIGVIS
SEIGESTE PROSJEKTET I NORSK
FALLSKJERMHISTORIE ER KOMMET
TIL EN FORELØPIG KONKLUSJON.

PÅL BERGAN **TEKST**

Den systematiske nedbyggingen av satsing på fallskjerm som idrett som startet rundt midten av nittitallet er nå kommet i mål. Bare synd det ikke var planlagt, for da kunne man klappe seg på ryggen og si: «Godt utført jobb.»

For oss som har vært engasjert i toppidretten innen fallskjerm i litt lengre tid enn en vanlig fallskjermhoppers historiekunnskap (som strekker seg maks til når vedkommende begynte å hoppe selv) kom meldingen om landslagets nedleggelse i september i år mer som en bekreftelse på at virkeligheten for norsk FS satsing endelig også hadde gått opp for F/NLF. Sånn sett var det en helt grei beslutning forholdene tatt i betraktning. Det gjør det dessverre ikke bedre for de utøverne eller andre aktører som står igjen med skjegget i postkassa, og med en kansellert avtale om forbundets fremtidige idrettsatsing.

Det har ikke stått på advarslene om at vi har vært på feil vei i mange, mange år.

Norsk FS-satsing tok en feil sving omtrent midt på nittitallet, og til tross for gode enkeltprestasjoner på lag, så har hele grunnlaget for idrettsatsing blitt vannet ut og nå så godt som forsvunnet helt. Resultatet har gitt seg selv – det er nå for få igjen med en kombinasjon av tilstrekkelig talent, kunnskap og vilje til å satse på landslag.

Ser man tilbake rundt 15 år, så er det i praksis ikke mer enn to firerlag norsk FS-satsing har dreid seg om – Norgies og Arcteryx. Det involverer en satsing på knapt et dusin mennesker totalt over 15 år. Ikke rart at vi ikke har noen igjen som står i kø og er klare for å satse videre. Hvilken sentral og gjennomgående tanke som har ligget bak ønsket om utvikling av fallskjermporten er det vanskelig å få øye på.

Det har ikke alltid vært slik, og litt historie kan være på sin plass: Frem til rundt slutten av 80-tallet fantes det ingen satsing for fallskjermidrett. Norsk fallskjermport var inntil da preget av enkeltlag hvis største oppgave var å vinne NM, for så som «belønning» å kunne representere Norge i et VM eller World Cup, og fikk kanskje deler av påmelding eller reise dekket. Men da var treningspengene oppbrukt, og resultatene ble så som så, målt internasjonalt. Norge var, til tross for at vi hadde mange gode enkelthoppere, det dårligste laget i Norden, og endte på nedre halvdel av resultatlistene i internasjonale

konkurranser. Det var ingen organiserte trenings- eller utviklingsmuligheter for de som søkte å bli bedre. Alt lå opp til enkeltpersonene selv.

Etter en grundig analyse av situasjonen, ble et forslag til løsning og satsing presentert i 1988 gjennom en prosjektplan for å utvikle og forbedre fremtiden for norsk formasjonsshoping. Det ble foreslått et realløst for Norge med å satse langsiktig på fallskjerm som idrett gjennom det som ble kalt Prosjekt RW91. Heretter skulle man velge de beste hopperne, uansett hvor de kom fra i landet, og sette sammen de beste lagene som var mulig med beste hopperne tilgjengelig. For å unngå gnisninger mellom klubber og enkeltpersoner ble det leid inn en ekstern trener som tok avgjørelsene for sammensetting av lag basert på prestasjoner, og ikke hvem som kjente hvem. Dette var et helt nytt konsept innen fallskjermporten, og hadde aldri vært prøvd før i noe land i verden. Derfor ble dette også sett på med en blanding av mistro og interesse, for «alle» visste jo at de beste til å hoppe sammen var de som hadde funnet hverandre selv som kompiser eller slikt.

Så feil kunne man ta. Prosjektet ble en formidabel suksess, og prosessen og ideene bidro sterkt til å flytte Norge fra jumbo opp til å lukte på medaljer innen to-tre år, og med en bred utvikling av norske fallskjermhoppere. Interessen fra utlandet vokste, og flere land begynte å snuse på

samme type idé for utvikling av sine egne landslag. Prosjektideen fikk lov til å rullere videre innen FS-resultater på siste 12 NM som system gjennom et helt tiår gjennom en fornyelse av prosjektet, P-2000. Norsk fallskjermport med sin metodikk og utvikling ble blant annet opptatt som prosjekt gjennom Toppidrettsenteret.

Hele grunnideen var basert på at målet var å utvikle hele det nasjonale miljøet for fallskjerm, og verktøyet for det var å utvikle landslag og bruke landslagssatsingen for å rekruttere og lære opp hoppere fra alle klubber i hele landet. Medaljer skulle ikke være et mål i seg selv, men prosessen var målet. Nå skulle det være mulig for alle å være med, og de som satset, trente og viste seg kompetente ble tatt med etter uttak. På det meste besto landslagsgruppen på rundt 20 personer, og var frontet av et åtterlag som hovedmotor, deretter et firerlag (som var inngangsportalen til åtteren), og til slutt et firer rekrutteringslandslag. Konseptet Basicsleir ble introdusert – som en fortreningsleir for uttak til landslagsgruppen. Finansieringen kom på plass gjennom en langtidsplan i F/NLF, og for første gang i norsk (og internasjonal) fallskjermhistorie hadde man fått til et program for systematisk trening og uttak til landslag som skulle representere Norge videre.

Selv om man kjenner igjen deler av systemet enda i dag (før det raknet fullstendig), er det langt fra

FS-resultater på siste 12 NM

Plass / År	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
FS 4 Open					•					• •		
1	17,8	18,4	14,8	14,5	14,4	21,5	17,3	18,8	20,5	21,4	19,0	19,4
2	11,1	12,2	9,0	12,8	11,3	16,2	14,8	18,1	19,6	19,1	17,0	14,8
3	10,2	11,4	9,0	4,9	4,2	10,9	12,5	11,7	12,3	15,0	13,0	14,0
4	7,0	6,0	8,6	4,3	3,5	10,7	11,5	11,0	10,3	11,9	9,0	5,8
5	6,5	5,0	8,1	3,0	3,7	8,7	9,3	7,7	9,3	4,1	7,0	
6	4,5	4,9	7,7	2,1	1,4	6,7	8,8	6,2	8,1		7,0	
7	3,7	4,2	4,9	2,0		6,5	6,8	4,8	7,0		6,0	
8	5,3		3,1			5,7	6,5	4,5	5,6			
9	0,7						4,8		4,6			
10							3,0					
Gjennitt 6 lag	9,5	9,7	9,5	6,9	6,4	12,5	12,3	12,3	13,4	14,3	12,0	13,5
FS 4 Rekruttering												
1	9,0	7,8	12,2	12,8	11,0	12,3	8,3	9,8	16,0	15,6	17,0	13,8
2	9,4	7,0	10,5	9,2	6,8	11,4	8,0	8,8	14,0	12,1	16,0	13,7
3	5,7	6,6	10,2	8,4	5,8	11,0	5,7	7,6	11,0	10,0	14,5	9,1
4	3,4	6,2	9,0	8,1	2,5	11,0	4,0	7,0	8,6	9,6	10,5	9,0
5	5,0	5,8	8,6	5,1	1,2	6,4	4,0	6,2	7,0	6,6	9,5	5,8
6	3,1	5,6	7,7	1,7		6,3	2,7	5,6	6,1	5,4	8,5	4,4
7	3,0	2,7	5,5	0,7		6,1				4,7	8,0	
8			4,6	0,5		5,1					5,0	
9			3,0			4,8						
10			2,4									
11			1,9									
Gjennitt 6 lag	5,9	6,5	9,7	7,6	5,5	9,7	5,4	7,5	10,5	9,9	12,7	9,3
FS 8												
1	11,9	10,1	7,7	11,9	12,0	10,0	8,5	11,6	10,6	11,0	10,0	9,4
2	4,6	8,8	6,3	2,4	0,5	10,0	8,0	8,2	3,1	4,3	8,0	2,4
3	4,3	2,6	5,3	1,9	0,0	4,0	2,5	1,8	3,1	2,6	2,0	1,6
4	1,6	1,9	2,6	0,6		2,0	2,0	1,3	1,9	2,3	1,0	
5		1,0	2,1	0,2		1,0	1,0				1,0	
6			0,1			1,0	0,0					
Gjennitt alle lag	5,6	4,9	4,0	3,4	4,2	4,7	3,7	5,7	4,7	5,1	4,4	4,5
Gjennitt lag 2-4	3,5	3,6	4,1	1,3	0,3	4,3	3,4	3,8	2,7	3,1	3,0	2,0

• 2003: Norgies slutter

• • 2008: Arcteryx slutter

grunnkonseptet som prosjektet ble bygget på. Ett sted på veien mistet man syne av metodikken, og man fravek det essensielle i forhold til å kunne drive prosjektet videre. Ambisiøse deltagere innen prosjektet, som hadde fått opplæring og egen utvikling gjennom systemet, fant ut at det ville være mye bedre (for dem) at man satset alle pengene på færre mennesker, for så å sikte inn mot en utvikling der man ensidig gikk for medaljesatsing istedet for å jobbe på en bredere front. I løpet av få år ble stemningen snudd, åtterlaget og prosjektgruppen knaket i sammenføyningene når det var slik at halvparten helst ville hoppe alene, og mange talenter forsvant i prosessen.

Nå skal man ikke uten videre klage på at idrettsutøvere tenker på seg selv og egen utvikling og vil det beste for seg selv. Det er en erkjennelse at det er bare slik man kan nå langt, noe som også ble bevist de senere årene. Men det man glemte, eller mistet av syne, var helhetsbildet. Ved hjelp av svake styrer innen F/NLF ble satsingen gradvis endret fra det å favne om å utvikle en større gruppe hoppere, mot en ensidig satsing av kun firer videre. I praksis overløt man også styringen av landslagene til landslagene selv. Naturlig nok, med færre muligheter for utvikling falt da mange gode hoppere av lasset og begynte med andre ting.

På få år ble dette selvforsterket, og man så snart at firerlaget ikke hadde noen mål om å gi seg på lang tid, så hvorfor skulle nye hoppere da bruke tid og penger på å

«stå klare» for uttak, når det praksis viste at det ikke ble noen endring på et tiår. All konsentrasjon om norsk fallskjermidrett ble fokusert på en liten gruppe mennesker. Dette var selve essensen i prosjektplanen at man måtte styre unna – og var beskrevet som en av de store utfordringene man måtte unngå. Selv når daværende landslag etter seks år annonserte at de skulle trekke seg, og det da skulle bli rom for uttak av nye hoppere som nå var klare på at det var «deres tur», så endret dette seg når de bestemte at de allikevel skulle fortsette i flere år fremover etter uttaket var igang. Her forsvant mye gnist og hoppglede blant mange talentfulle hoppere som hadde satset på at det nå skulle være mulig selv å kunne utvikle seg som konkurransehoppere – flere sluttet mer eller mindre også å hoppe etter dette.

«Betalingen» man så for seg tilbake til norske hoppere, som til syvende og siste finansierte hele innsatsen fra F/NLF var at landslagene skulle gi kunnskap tilbake til klubber og hoppere ved å kjøre seminarer, leire etc. Dette fungerte rimelig bra for daværende landslag, Norgies, de første årene, men ble vannet ut etterhvert som laget ble såvidt gode at de lukket på medaljer. Da ville jo enhver forstyrrelse være uønsket i forhold til at det tok ressurser fra trening som måtte til for å nå det nye målet. Deres mål, ikke nødvendigvis norsk fallskjermsport sitt mål, selv om få da husket noe tilbake til hva utgangspunktet var. Det ble ikke bedre med neste laget, Arcteryx etter at de tok over

rundt 2004. De ble knapt sett på norske hoppfelt i deres dager, og har knapt vært sett siden som enkelthoppere. Nedturen dette utviklet seg til begynte å bli mer og mer synlig, selv om de som styrte ikke signalene og advarslene som sto som spikret på hangarveggen.

I løpet av disse årene hadde F/NLF forlagt alt som het langsiktige mål, bredde og utvikling, og blandet sammen sine mål med ambisjonene til landslagene. Disse fikk fortsette mer eller mindre uforstyrret videre. Hvorfor ikke? Norge presterte bra over tid, var et land å regne med, og for alt vi vet var enkeltpersoner i F/NLF fornøyd med at dette var et resultat av «deres» innsats som ledere. Mer feil kan man ikke ha tatt.

Så ble de flinke og da, det skal ikke underslås. Med tre bronsemedaljer over tre VM (1999, 2001 og 2003) må man bare bøye seg i støvet for hva de har prestert for seg selv, og den egeninnsats og ståpå vilje de viste gjennom disse årene.

Avstanden til etterfølgerne ble bare større og større. Da Norgies til slutt ga seg og Arxteryx kom på banen (husk – da hadde vi satset alt på fire personer i 10 år allerede), så måtte nødvendigvis disse begynne på et lavere nivå. Selv om de stadig måtte måle seg med det forrige landslaget, utviklet Arxteryx seg også til et godt internasjonalt lag. Riktignok fortsatte også verden å utvikle seg, og Norge sakkett stadig litt fra utviklingen ellers og videre medaljer uteble. Det ble heller ikke satset noe på å ha talenter å ta fra underveis, og når personellproblemene innfant seg, måtte vi utenlands og importere en svenske for å kunne fylle det norske landslaget. Heller ikke dette ble oppfattet som et klart nok varsel om at vi var på gal vei. Norge fortsatte ufortrødent frem, der lagene la opp

målsettingene og styrene godkjente dem. To VM på Arxteryx ble nok, vi så dem knapt i Norge, svensken stakk tilbake til de dypt svenske skoger, laget forsvant ut i tåka og ingen har sett dem siden. Noe videreføring av kompetanse til norske hoppere og klubber var det igjen lite av.

Etter 16 års satsing på to firerlag eller i praksis åtte personer, (selv om det var litt utlufting på Arxteryx) og sliteskadene på dette systemet har vist seg for alvor. Og nå var avstanden til neste lag blitt såvidt stor, og man har forlenget glemt langsiktighet, planer, mål og utvikling. Ikke rart at det ble vanskelig for det nye laget å etablere seg som et selvstendig «landslag», og det sprakk da også ganske fort. Snipp snapp snute, eventyret ute.

Så nå er ringen sluttet. Fra å være det dårligste landet i Norden på slutten av 80-tallet har vi gått via en formtopp uten sidestykke fra noen land det er naturlig å sammenligne seg med, og er nå tilbake til utgangspunktet over 20 år siden.

Så hva har dette gjort med norsk fallskjermhopping frem til i dag? Vel, for det første er en ny idrettsatsing helt i det blå og må bygges opp helt fra bunn av. Riktignok har tidene også forandret seg med hva hoppere driver med i dag, men det står ikke bedre til med freeflyere eller noen andre for den saks skyld. Vi har simpelthen ingen kultur for fallskjerm som idrett i noen av leirene. Dette bærer også preg inn i hvordan vi organiserer oss i forhold til konkurranser og idrettsutvikling. NM har utviklet seg til en slags boogie med Tordenskiolds soldater, med relativt få deltagerne som stiller opp i mange grener. Få, om noen, klubber har noen form for systematisk trening og utvikling for klubbtag. Antall lag som stiller i åpen klasse har vist en synkende tendens siden 2005, og det var bare fire lag påmeldt i 2010.

Resultatene på NM de 15 år har ikke utviklet seg mye resultatmessig, og viser ihvertfall at det ikke har vært mye kunnskapsredning som har nådd tilbake til medlemmene som har finansiert idrettsatsingen. Samtidig som Norge gjør bedre prestasjoner internasjonalt og vinner medaljer i VM, så synker deltakelsen på firer på NM. Gjennomsnittet på de fem beste lagene i rekrutteringsklassen var 10,3 i 2010. Det er omtrent det samme som resultatet var på tilsvarende antall lag i 2004 og 2001. Åtterresultatene, som kanskje kunne si noe om hvor mange gode hoppere som finnes i Norge har gjennomsnittlig gått nedover fra 1999 til 2010. Dette til tross for at man har både kjørt basicsleire i nær alle år, samt hatt en rivende utvikling med trening i vindtunnel der hoppere har brukt masse tid og penger. Se for øvrig tabell med alle FS-resultater på siste 12 NM samlet, og man kan gjøre sine egne betraktninger.

Videre: Norgescupen er i ferd med å dø av seg selv, man vet knapt hvordan den skal organiseres, og det har vært ønsket og varslet fornyelse i mange år uten at det ser ut til at det er noe som skjer der. Det som heter konkurransekomiteen vet ingen hva driver med, der kan man kanskje hevde at det ikke kommet ut et fornuftig stykke arbeid på årevis. Dommerstanden vår, i den grad den finnes, har ikke hatt noen form for utvikling eller personelltilgang på et par tiår, og de som våger seg inn for å prøve, finner fort ut at dette ikke er noe blivende sted.

Tilliten fra norske hoppere som skulle ønske å satse på idrett videre har gått helt i bunn. Norske talenter har gått i eksil i utlandet for å kunne få trent og utviklet seg som fallskjermhopper. Tilliten fra sponsorer har man også klart å ødelegge på lasset –

hvilken utstyrsprodusent vil kaste penger eller utstyr etter ett norsk landslag heretter når man ser forbundet det har kontrakt med terminerer og bryter sin egen kontrakt like etter at produsentenes forpliktelser er innløst?

Kort sagt – norsk fallskjerm sport driver ikke med idrett lenger. Hvordan har vi klart å hive denne arven på båten? Hva styrene i F/NLF har drevet med de siste 15 årene er i beste fall uklart.

Så hva gjør vi nå? Vanskelig å si. Men historisk kan vi ihvertfall ha belegg for å konkludere og mene at man når ingensteds ved å satse på enkeltlag og tro at man kommer noe vei nasjonalt. Vi har ettertrykkelig fått dokumentert hva resultatet blir ved å satse mot medaljer i en tung gren for en liten nasjon. Det er dyrt, det tar lang tid og krever langsiktig satsing på få hoppere for å nå noe sted. Avstanden for neste generasjon vil bare øke for hvert år som går, og gjøre det «umulig» å ta igjen forspranget. Selv en internasjonal medalje eller flere har vist seg å gi få, om noen, positive bivirkninger til utviklingen i nasjonen som helhet. Norge er et lite land fallskjermmessig. Vi har lite å stille opp med både menneskelig og finansielt for å nå internasjonale resultater i firer. Derimot, om medaljer skulle være et mål, så er det mer nærliggende å se hvor disse kan tas med de ressurser vi har rådighet, og innrette seg deretter.

Det viktigste må være å vite hvor man vil. Det kan også bli det vanskeligste. For å ville betyr også å måtte lede. Og å lede betyr å måtte ta beslutninger. Og der man begynner er med en visjon og et ønske om forandring for å nå et mål. Kanskje kan historien ha sitt bidrag til at man kan bygge noe nytt fra grunnen.

VECTOR FESTIVAL

DZ PROSTEJOV

CZECH REPUBLIC

AIR & music

MEGA AIRCRAFT

Jan's Beech 99

3 x Turbolets 410

Mi-8 Helicopter

Hot Air Balloon

Glider

19€ JUMP TICKETS

World Class Organizers

Parties & Music

Free Airport Shuttles

REGISTER ONLINE TO WIN A VECTOR CONTAINER

WWW.VECTOR FESTIVAL.COM

del 2

Endelig i Norge! Foran Ullevål skole.

Klar for Kongens hjemkomst.

Klare for kamp

KOMANIET BLE SAMLET PÅ WATERLOO STATION I LONDON FOR TRANSPORT TIL Q CAMP HVOR 6. AIRBORNE VAR STASJONERT. NATTHOPP FRA BALLONG STO PÅ MENYEN FULGT AV "AIRBORNE BATTLE DRILL" OG "CONTAINER DRILL". RYKTENE GIKK VILT; SKULLE DE NÅ ENDELIG KOMME I STRID? MORALEN STEG I TAKT MED RYKTENE, MEN KOMPANISJEFEN KAPTEIN DYCKERT MÅTTE TIL SLUTT INNSE AT DEN NORSKE REGJERINGEN I LONDON IKKE VILLE BRUKE YTTERLIGERE STYRKER FRA BRIGADEN UTENFOR EN INNSATS FOR FRIGJØRINGEN AV NORGE.

KJELL T. OLSEN D-26 **TEKST**
RAMMEMAKERIET OG OLAV BAANN **FOTO**

Det bar tilbake til Bulford ved Manchester for mer trening. Trøstesløs leir og utrøstelige fallskjermoldater som ikke kom i kamp. Stor fallskjermøvelse på bataljonsnivå ble arrangert og etter masse forberedelser som var så ekte at ryktene om innsats tok til å vandre igjen. Febrilsk aktivitet fulgte og før dagry var kompaniet på plass og gjennomførte et taktisk natthopp med fullt utstyr i mørket. Det var omkomne i øvelsen men de norske kom seg

igjenom, spredt over et stort område, men med bare et par brukne ben på samme kar, anså de seg som heldige.

Så var det forflytning til Nord Skottland, til en liten fiskerlandsby ved navn Avoch. Her hadde den lokale baker syv døtre av god kvalitet og det ble sagt at de gikk som varmt hvetebrød! Leiren var av det "trøstesløse glisne Nissen hytter" slaget og innbød ikke til brakkessjue! Etter et høydepunkt i kamptrening og fysisk styrking var KP. F nå på sitt høyeste nivå og klar for kamp! Når ordren om forflytning til Ringway kom var de sikre på at nå ble

det action! Etter en lang transport til Camp D og en intens trenings og oppfrisknings periode med flere taktiske hopp og trening av kompaniets nye mannskaper, bar det tilbake til Bulford og 6. Airborne Division.

Nå da, nå måtte det vel bli innsats! En øvelse med kronprins Olav som tilskuer ga disse ryktene ny fart. Men nei! Tilbake til Skottland hvor kompaniet spilte en fremtredene rolle i en stor brigadeøvelse i regn og kulde over fjell og dal. Etter hvert ble en syk og sliten kaptein Edvard Dyckert avløst av kompaniets respekterte NK, kaptein Ole Jakob Bangstad, den senere general og skiskytter og idrettspresident. På vårparten i 1944 dro kompaniet til Keevil Camp hvor det myldret av fallskjermsoffiserer, både amerikanske og engelske, som var tilbake etter innsats i Tunis og på Sicilia. Her ble det mye trening og hopping, men også gode besøk i den nærmeste byen, Trowbridge, 7 km unna. Passe aftensmarsj for tørste fallskjermsoffiserer.

Stor øvelse med andre tropper fikk fart på ryktene om aktiv innsats – men nei, alle veier fører tilbake til Dall Camp i Skottland!

Øvelser – ofte med skarp overskyting og uendelige marsjer – ble igjen rutine i den grå hverdagen som preget kompaniet høsten 1944 mens deres allierte fallskjermkamerater sto i full innsats på kontinentet etter invasjonen i Normandie. Tiden gikk, noen giftet seg. Andre fikk perm og gratis reise på toget, så litt adspredelse ble det. Et fenomen av en krigslov vedtatt i 1942 innvilget de som hadde vært utenlands i tre år eller mer ensidig skilsmisse for så å gifte seg på nytt, selv om de var gift fra før og hadde familie hjemme i Norge. Olavs venn gjorde nettopp dette og møtte igjen sin norske hustru ved hjemkomsten til Norge! Olav selv syntes livet i England var bra, med

unntak av kosten når denne ikke var laget av kompaniets norske kokker. Den fysiske trening var av virkelig klasse. Og de fallskjermsoffiserene kom i form, så god form at det var nesten utrolig. Det het om Kp. F at de var den av norske avdelinger i England som var i best fysisk form! Det var ikke tomt skryt.

Hjemme

En dag forsvant kompaniets tunge tropp, oppsatt med tretoms BK for spesialtrening med en annen avdeling.

Så begynte spesialtreningen for operasjoner i Norge for resten av kompaniet. Kompanisjefen, major Bangstad, skulle lede fortroppen i en operasjon på Norge. Endelig! Fortroppen ble etter spesialtrening i sabotasje, klar for sitt oppdrag. Dette var avskjæring og stenging av jernbaneforbindelsen mellom Nord og Sør Norge på angitt sted i Nord Trøndelag, for overføring av tyske tropper. Fortroppen besto av 16 mann. Mye dårlig vær hindret starten, men 23. mars 1945 om kvelden var alt klart og de tok av med tre firemotors Stirling. 35 miles fra målet har flytelegrafisten kontakt med mottakelseskomiteen på Orevatn i Jomafjell, helt inntil svenskegrensen, i Røyrvik kommune. Ved rødt lys og "Action station" gikk containerne og på grønt lys og "GO" gikk de norske fallskjermsoffiserene og til sist pakkene som var lagret inne i flyet. 85 fallskjermsoffiserer i alle farger dalte sakte ned mot mottakelseskomiteen. Det var den 24. mars kl 0400.

"Waxwing" var ankommet og igang med sine oppdrag. Kp.F var i eget land!

Med våt snø og vanskelige forhold. Men de var hjemme!

Etter hvert fikk de frem skiene sine fra containerne og begynte det møysommelige innsamlingsarbeidet av fallskjermsoffiserer og materiell. De fant seg et leirsted i

Fallschirmkompaniet oppstilt på Gimlemoen juni 1945.

skrånningen opp mot svenskegrensen på nordsiden av vannet. Her grov de seg ned i snøen og ble i to uker.

Milorg kontaktene skaffet veivisere og lange rekognoseringsturer ble gjennomført for å skaffe seg oversikt over terreng og egnede sabotasjesteder. Feilleveranser i containerne ble oppdaget og nytt forsyningsdropp kom prikkfritt tre uker senere. Men ikke resten av kompaniet! De lå til å begynne med værfast i England og senere når været ble bedre, tilsa krigssituasjonen at de allierte hadde situasjon Rankin C, kapitulasjonsalternativet, foran seg og ytterligere sabotasje av andre objekter ble stoppet. Men "forpartiet" klarte å holde jernbanen avskåret

helt frem til frigjøringen! Det hadde vært lange marsjer på ski med tunge bærer på inntil 50 kg (!) av mat, sprengstoff og våpen. Men den knallharde treningen over år i de skotske fjell betalte seg og gutta klarte brasene og holdt ut.

I England oppsto i Kp. F noe som ble kalt mytteri, en frustrasjon over den norske regjering som ikke ville slippe til kompaniet i frihetskampen. Med kompanisjefen i Norge på oppdrag, ble ikke situasjonen roet ned, men eskalerte i trass over manglende forståelse. Men med noen unntak gikk det over og kompaniet satte seg på Stirlingflyene for å reise hjem til Norge i operasjon "Doomsday" under britisk kommando og endelig som del av 1. Airborne Division. Fortsettelse i neste nummer.

PIA Symposium 2011

HVIS MAN SKULLE PRØVE Å
OPPSUMMERE DEN BESTE
NYHETEN VED ÅRETS PIA
SYMPOSIUM MÅTTE DET
VÆRE AT MAN SKAL SLIPPE
Å MÅTTE SE RENO IGJEN OG
AT MAN KAN SE FREM TIL
ET SYMPOSIUM I DAYTONA
BEACH I FLORIDA OM TO ÅR.

Frittfalls utsendte i Reno.

PÅL BERGAN **TEKST OG FOTO(MODELL)**

Etter tre ganger på rad på samme sted over de siste seks år – og i en sånn spesiell setting som et gamblingcasino i Reno er – så skulle det mye til for at man klarte å dra frem den store entusiasmen, enten som utstiller eller deltaker. Det som trakk i positiv retning i år var kunnskapen om de fantastiske skibakkene som lå som alternativ bare en times kjøring unna, med varsel om masse, masse pudder. Men på den annen side – det blir en spesiell stemning når verdens fallskjermprodusenter møtes til en blanding av utstilling og seminarer fordelt over fire-fem dager under samme tak.

Her kan man vandre fra stand til stand og se på det som måtte være av interesse av fallskjermutstyr fra alle produsenter, høre direkte fra produsentene om hvor fortreffelig akkurat deres duppeditter og nyvinninger er i forhold til de andres, og så gjerne slå av en prat med noen av de fremste blant utviklere i sporten, Bill Booth, Helmut Cloth, Bill Coe, Sandy Reid og andre. På dagtid er det seminarer fordelt på forskjellige temaer som rigging, tekniske, hoppfeldtdrift, tandemoperasjoner

og en rekke pakkeseminarer på forskjellig utstyr. På ettermiddagen åpner messeområdet – i år med rundt 35-40 utstillere. Og barene og casinoene på de enorme hotellkompleksene stenger aldri. (Vel, det er en sannhet med modifikasjoner, men det skal man ikke dra videre her...). Så er det på'n igjen dagen etter.

Temaene fra år til år preges fortsatt av mye likhet fra tidligere års symposier, men det er også begrenset hva industrien kan trylle frem på bare to år. Det er langt mellom de store nyhetene, men det er alltid noe å plukke opp, enten fra gulvet eller seminarene. PIA er bare stedet der man må være innom annenhvert år, dersom man har noe i bransjen å gjøre. Over 300 riggere fikk sin «Continued Rigger Exam», som man oppnår når man har deltatt på et visst antall seminarer med rigger eller teknisk innhold. Men det er mat for andre og – som vanlig hopper med interesse for utstyr og utvikling vil man finne mye interessant og lærerikt.

Når det er sagt, så kan man lett bli overveldet av mangel på ting som virkelig har noe å si for sporten eller utstyrsutvikling. Frittfalls utsendte har nå vært på 11 av disse på rad siden det første

symposiet startet i Orlando i 1991, og rapportert til bladets lesere fra omtrent samtlige. Om man bare er kledelig beskjeden eller etterhvert har opparbeidet begrenset entusiasme så blir det vanskelig å finne ting man brenner for å kunne formidle videre. I år fant undertegnede derfor på å prøve å formidle de egentlige nyheter fra sist gang, og tok en uformell utspørring fra produsentene om å nevne to ting hver for hva deres stand fokuserte på som nytt eller utvikling fra sist gang. Her er et lite oppsummering av utvalget:

PERFORMANCE DESIGNS: PD hadde en beskjeden stand i år – uten skjermer eller annet å «ta i». Deres nyheter i år var å fokusere på en rekke instruksjonsvideoer som de har utviklet, med alt fra pakking, produktinfo osv, samt at de nå hadde fått

godkjent en Optima reserve i en større størrelse (Det siste punktet var riktignok ikke Albert sikker på om var nytt fra to år siden, men det var det som kom frem).

UNITED PARACHUTE TECHNOLOGIES – eller RW Shop som det enda er vanlig å kalle dem. Med Bill Booth som midtpunkt (se eget avsnitt), er det lite man ellers trenger å skille med. UPT har egentlig spikret utstyr slik det skal være i dag, og kan bare komme med mindre ting fra gang til gang. Nå viste de frem en ny strikkløs innerbag med klaffer for linene, samt det de kalte «Speed Risers» – i dvs ganske vanlige løftestropper som var sydd sammen på midten for å få mere fart i skjermen. (Riktignok trodde ikke Mark selv noe særlig på det siste – men noe nytt skal man jo ha...)

AIRTEC: Helmut Cloth så rart på meg – og kunne ikke for sitt bare liv komme opp med noe som var nytt fra tidligere. Han skulle tenke på det og komme tilbake til det dagen etter, men det ble med det. Men hva gjør man med et produkt man mener er perfekt? Man beholder det som det er...

AERODYNE: Aerodyne stilte ut et helt redesignet justerbart elevutstyr, med et nytt stoff som heter «Ballistic Cordura» som skal være mer slitesterkt, og også litt glattere enn vanlig cordura for ikke "tiltrekke seg" skitt og møkk på samme måte som annen cordura. Seletøyene kommer nå i størrelser i størrelser tilpasset elevskjerner fra 190 fot til 290 fot – og med ZPX duk kan man få elevutstyr som nå også passer mindre personer i vekt og størrelser. Det andre var introduksjon av en «Icon Standard» - som er et nytt tema i forhold til å få et «basic» seletøy til en lavere pris, uten alle fordyrende deler som ringer, custom etc. Disse blir sydd med alt unntatt seletøy ferdig, så syes dette etter mål og tres inn til slutt – slik at kunden kan få et «custom» tilpasset seletøy til en lavere pris.

SUN PATH hadde også kommet på samme idé som Aerodyne, og introduserte sin «basic» versjon av Javelin. Denne var det en navnekonkurranse på under symposiet, og modellen skal hete «Legacy», etter hotellet. (Legacy betyr også «arv» om det passet bedre). Denne skulle koste rundt 300 dollar mindre enn vanlig Javelin, og komme i et begrenset antall farver, uten Skyhook eller pinstriper eller andre fordyrende tillegg. Ideen synes å være at markedet er klart for et rimeligere alternativ for seletøy, der man sikter inn på nyere hoppere som er på jakt etter første utstyr, og heller vil kjøpe nytt enn brukt. Ellers fokuserte Javelin på at de nå var 20 år i bransjen, og skulle feire dette med å lage en ny logo – så de hadde også en logokonkurranse.

LARSEN OG BRUSGAARD vant i år igjen prisen for beste stand. De driftige dansker hadde heller ikke kommet opp med så mye nytt på de to siste år – det går i at ting blir vanntette for swooping,

både Optima, Solo og Viso, samt at de hadde laget et nytt snedig håndledsfeste for swoopere der man tredd festet på vristen, og kunne ha høydemåleren godt synlig og ute av veien.

Som arrangement lanserte organisatorene selv noe nytt i år – noe de kalte «Rigger Rodeo». Dette var noe så enkelt som en pakkekonkurranse av den som var kjappst til å pakke en reserve. Selv om konseptet i seg selv kan diskuteres (hvem ønsker å få pakket reserven sin raskest?), var formålet edelt nok: La oss se hvem som virkelig kan faget sitt og kan pakke en reserve raskt. Reglene var enkle: skjermen lå uttrukket med bremsene av – delene som håndtak, fribag etc lå i armlengdes avstand og skjermen skulle pakkes slik at den var luftdyktig og hoppbar. Dommerne var ingen hvem som helst – det var riggtutviklere og produsenter som tilsammen nok hadde nærmere et par hundre erfaringsår i sporten. Virkelig the big guns! For ikke å nevne da kanskje hundre MK'er som satt to meter unna og kom med oppmuntrende tilrop. Snakk om å utsette seg for massiv ekstra stress. Pakkingen gikk over et par dager med innledende runder og finale siste kvelden. Og hva kan man pakke en reserve på fra start til ferdig? Jo – vinneren ble en spinkel jente som jobbet som pakker på Eloy, Margaret Vermuelen. Hun slo alle gutta ettertrykkelig i støvlene, hadde et frekt håndlag med utstyret, og seilet inn til seier på 11 minutter og 32 sekunder. Kanskje ikke noe du spør din lokale MK om å slå når han skal pakke for deg, men også en liten vekker om at man jo heller ikke trenger å kaste bort tiden om man tar seg tiden og lærer seg faget og håndlaget. Margaret kan pakke min reserve når som helst for min del.

Avslutningsvis er det to ting som FFs utsendte reporter synes det er verdt å dele videre. Det gjelder de to virkelig store utviklerne i sporten, Bill Booth (Vector) og Helmut Cloth (Cypres). Disse to står i dag alene som påler i forhold til de virkelige utviklinger og forbedringer i sporten.

Bill Booth holder hvert år et to timers seminar et par ganger der han prater om løst og fast om hva som har gjort sporten sikrere og bedre

skydive

empuriabrava

Home of...

BABYLON
Freefly School

FSCOOOL
Formation Skydiving School

HOT WEEKENDER
Load Organizing
Find us on Facebook!

INNER RHYTHM COACHING
FS Team Coaching

SAFE FLIGHT SCHOOL
Canopy Piloting

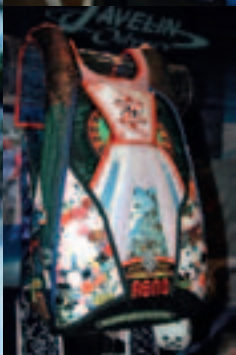
"A weekend away. Who will you jump with? Where will you stay? Where will you eat? Just get to Girona airport. I will take care of everything else."

Regan Tetlow,
20 years in skydiving.
Load organiser. Party planner. Presenter.

**The biggest Dropzone
in Europe!**

www.skydiveempuriabrava.com

gjennom de siste 30 år. Og den mannen kan prate. Han samler fulle saler, og selv om man har hørt dette mange ganger før er det like artig å høre igjen. Bare fremføringen i seg selv er gøy å ta del i. Ikke helt ukjent er all den vesentlige produktutviklingen signert Bill Booth. Han går gjennom alle oppfinnelsene sine i tur og orden, blant annet : Hand deploy pilotskjermer, 3-rings, Drogue, Skyhook, reservehåndtak av spektra-line osv. Alle oppfinnelsene har han vært først med, og alle har vært designet for å forbedre sikkerheten fra det som har vært standard tidligere. Alt akkompagnert med en digital presentasjon med detaljbilder og informativ bakgrunn om hvordan ting var tenkt og hvordan de utviklet seg. Og til slutt kommer rosinen i pølsa: Bill Booth snur seg til salen og spør, nær forundret av egen beskjedenhet: «Nå har jeg fikset de fleste problemene som har drept folk gjennom tidene av dårlig designet utstyr, og sporten er blitt sikrere enn

noen gang tidligere. Hva står nå igjen som jeg kan finne opp for å gjøre det enda sikrere?» Det er et uvirkelig spørsmål, men oppfattes verken overbærende eller nedlatende. Det er faktisk rene, skjære

sannheten. Ikke uventet er det ikke særlig svar å få... Så går han videre og sier at dersom han fikk bestemme – så er det viktigste nå som står igjen for å gjøre sporten sikrere og få en bredere aksept i samfunnet er å forby små skjermer. Han vet like godt at det er helt uaktuelt, men få i salen mener nok at den skjeggete oppfinneren tar feil ved denne anledningen heller.

Herr Helmut Cloth, denne forsiktige og nøyaktige tyskeren som har snudd opp ned

på folks sikkerhetsoppfatning over 20 år ved å introdusere noe som på den tiden virket så uinteressant som en automatisk åpner av reserven dersom en selv ikke var i stand til å trekke den. Tenk det, komme her og si at alle skygods ikke var oppegående nok til å trekke reserven selv. Og om noen gikk i bakken, så var jo det en del av sporten, kom ikke her. La gå elever kanskje, men erfarne hoppere hadde ikke noe nytte av dette... Ikke så lett å rikke inngrodd mistenksomhet og fastlåste oppfatninger.

Nå, 20 år senere, er pipen en annen. Det er knapt en oppegående hopper som ikke har en form for automatåpner i riggen sin. Flere og flere land har påbud for alle hoppere.

Kopiene har dukket opp i mange former. (Sist ute

nå er en tsjekkisk automatåpner, Mars, omtrent nøyaktig lik i utseende som de andre alternativene). Helmut holdt et lite foredrag for inviterte gjester en kveld. Her presenterte han på et lett tysk ironisk vis (noe som er en selvmotsigelse i seg selv), sin oppsummering og resultat av det han kalte sitt 20 års testprogram. Smak litt på tallene:

- Over 20 år er det solgt ca 150.000 Cypres automatåpnere
- Disse er brukt av over 100.000 hoppere.
- Tilsammen er det gjort ca 100.000.000 hopp med Cypres. (Ett hundre millioner hopp...!)

Resultatet er at ikke en eneste av disse 150.000 åpnerne har noengang sviktet når forholdene var tilstede for aktivering i løpet av disse ett hundre millioner hopp i løpet av de 20 år og 34 dager siden introduksjonen i 1991. Med disse tallene mente Helmut selv at statistisk sett var dette et 100% produkt. Det er gøy å høre at noen kan og ikke minst tør å si noe slik om sitt eget produkt – og som man også vet har sin rettighet.

Så var det avslutningen igjen. Og man kan jo bare la seg imponere av disse amerikanernes evne og effektivitet til å få ting til å skje. En lite avslutningshøydepunkt var banketten, (hvor man presterte det kunststykke å servere ca 400 personer en nær perfekt stekt biff hver og samtidig), der man hadde dratt inn en annen av sportens store helter, Joe Kittinger. For de som ikke har lest seg opp på kunnskapen der – så holder Joe Kittinger fremdeles verdensrekorden i lengste og høyeste frittfall med et frittfall fra 102.400 fot. Dette ble gjort for nesten 50 år siden, og det å få høre hans egen historie om hva som ledet til hoppet, sammen med noe originalt opptak kan man bare få frysninger på ryggen av. Joe var i tillegg testpilot for US Airforce, og ble skutt ned over Vietnam. Han hadde en historie å fortelle. Litt perspektiv over hva som er viktig i sporten og ikke er godt å få påfyll på. Da blir en diskusjon om hvordan man plasserer albuen sin i blokk tre ganske så uinteressant. Og Joe kommer tilbake i 2013, da som fersk fallskjermhopper. Han var nå lei av å få spørsmål om når det siste hoppet hans var...

Så da er det bare å vente to år til for en ny forsyning og litt selvpinsel på neste PIA i Daytona Beach i 2013. Det er enkelt å komme til for flere mennesker og særlig til glede for europeere, og ligger rett ved flere store hoppfelt. Kanskje er det tiden å stikke og se litt mer hva sporten er bygget opp av før man rekker å slutte med den. Så får pudret ligge til et annet eventyr...

**NEW
PRODUCTS
AVAILABLE**

CHILDREN OF
THE CORN 2

NTSC DVD
#V82010

COOKIE 62
FULL-FACE HEADGEAR
NEW DESIGN FLIP-UP LENS
#L5712

GO PRO
HD HELMET MOUNT
DIGITAL HEADGEAR (GO PRO) MULTIPLE MOUNT
#L12601

PRECISION 500
SKYDIVER'S
LOGBOOK
GAME SIZE 3.5" DIGITAL PRECISION LOG BOOK
WITH 500 ENTRY SPACES
#B1775

**PARA GEAR'S
GOT IT
IN STOCK
READY
TO SHIP**

www.PARAGEAR.COM

Para Gear

SERVING THE WORLD FOR OVER 50 YEARS! **EQUIPMENT COMPANY**

**NEW
GX D-BOX**

BH OPTIK 210
CAMERA HEADGEAR
FLAT SIDES AND TOP W/ "SPOT"
FORUM PEEK OR CAMERA CLUTTER
#L6177

BH HELL'S HALO
CAMERA HEADGEAR
FLAT SIDES AND TOP W/ MOUNTING
UNIQUE TOP-ENTRY SYSTEM
#L6188

BH D-BOX
PROTECTIVE BOX
PLEASE SPECIFY CAMERA
#L61180

CONTOUR HD BOX
WATERPROOF ENCLOSURE
A MULTIMOUNT & WATERPROOF HOLO
FOR THE CONTOUR HD
#L12702

AERO-JACK
SAFETY KNIFE
NEON YELLOW
NYLON IV, DUAL BLADE
#K2003

BH CHINCUP
RATCHETING CHINCUP SYSTEM
NEEDS TO BE USED WITH THE TOP OF
THE LATCH STRAPS W/ HARDWARE
#L5121

SKULLS HERO OVERKILL
HERO & STILL MOUNT
ALUMINUM & CARBON FIBER MOUNT
FOR HD HERO & STILLS
#L5827

COOKIE HANDMOUNT
FOR GO PRO CAMERAS
FINALLY A STURDY HANDMOUNT
FOR GO PRO - CARBON FIBER CONSTRUCTION
#L6724

SCHUMACHER QUICK SHOT
CAMERA MOUNT
FOR MOUNTING CAMERAS TO
CAMERA HEADGEAR & PLATFORMS
#L1359

MOUTH SWITCH
TONGUE SWITCH
MOUTH SWITCH FOR CARBON FIBER, PLUG
& OTHER 2.5MM PLUG CAMERAS
CANON
DIGI-PLUG
2.5MM PLUG
#L1375

POWER TOOL
PACKING TOOL
DRILL KEY THREE
HAND TOOLS FOR CAMERAS
#B79925

LEARNING TO FREELY
NTSC VIDEO DVD
LEARN THE ART OF FLYING HEADDOWN
FROM SKYDIVE UNIVERSITY
#V90105

Royal Lens THE ORIGINAL LOW-PROFILE

WIDE WIDER WIDEST

LOW-PROFILE 0.5X LENS
3.0mm #L1310
4.0mm #L31843
4.0mm #L31840.5
SPEEDY 25.37 40.00 1/4" DIA. THRU

LOW-PROFILE 0.7X LENS
3.0mm #L1310
4.0mm #L31843
4.0mm #L31840.5
SPEEDY 25.37 40.00 1/4" DIA. THRU

LOW-PROFILE 0.9X LENS
3.0mm #L1310
4.0mm #L31843
4.0mm #L31840.5
SPEEDY 25.37 40.00 1/4" DIA. THRU

THESE LENSES WERE ORIGINALLY DESIGNED FOR THE SKYDIVER IN MIND WITH A LOW PROFILE PHYSICAL DESIGN CREATING LESS RISK OF LINE SNAGS, AND A LARGE IMAGE AREA WITH ABSOLUTELY NO VIGNETTE!

ROYAL LENS USES THE STRONGEST GLASS ON THE MARKET FOR LENSES IN THEIR CLASS. "NO VIGNETTE" ON SINGLE CCD AND HD CAMCORDERS NOT USING A STEP-UP ADAPTER RING.

GIFT CERTIFICATES

GIFT CERTIFICATES AVAILABLE
FOR ALL OCCASIONS AND
FOR ANY AMOUNT!

ORDER ONE TODAY

MICRON
infinity

**WE CARRY ALL MAJOR MANUFACTURERS' PRODUCTS!
CANOPIES & CONTAINERS**

CONTAINERS - CANOPIES - ACCESSORIES - RIGGING - HARDWARE

**CONTAINERS - CANOPIES - ACCESSORIES - RIGGING - HARDWARE
INSTRUMENTS**

ALTITRACK
FREEFALL COMPUTER
& VISUAL ALTIMETER
DIGITAL DISPLAY, 1000' FACE
#L10510
ACCESSORIES AVAILABLE

ALTIMASTER III
GALAXY MODEL
VISUAL ALTIMETER
#L11816

PARASPORT AERONAUT
VISUAL ALTIMETER
#L11885

NEPTUNE 2
FREEFALL COMPUTER
& VISUAL ALTIMETER
#L11405

JUMP-TRACK
ELECTRONIC LOG BOOK
SOFTWARE & PC INTERFACE
FOR LOGS & TRACKS
#L11445

VISO II
FREEFALL COMPUTER
& VISUAL ALTIMETER
ACCESSORIES AVAILABLE
#L10505

SOLO II
AUDIBLE ALTIMETER
ACCESSORIES AVAILABLE
#L10520

OPTIMA II
ADVANCED
AUDIBLE ALTIMETER
PROGRAMMABLE, 5-WAY SWITCH, ALIENS
#L10500

N3 - NEPTUNE 3
VISUAL & AUDIBLE ALTIMETER
ALUMINUM CASE
NON REPAIRABLE
#L1423

N3A
AUDIBLE ALTIMETER
WITH MP3 PLAYER MP3
PLAYLIST & RET. ALARMS
#L1427

HEADGEAR para gear has the largest selection of equipment - most items in stock!

OXYGEN A3
FULL-FACE HEADGEAR
VARIOUS COLORS AVAILABLE
#L4215

COOKIE GAS
FULL-FACE HEADGEAR
CAMERA MOUNTS AVAILABLE
#L6701

BH MAMBA
FULL-FACE HEADGEAR
CAMERA MOUNTS AVAILABLE
#L5183

PARASPORT 71
FULL-FACE HEADGEAR
VARIOUS COLORS AVAILABLE
STD #L5100
JAS #L5105
SOFT-TOUCH #L5101

PARATEC FREEZER MK2
FULL-FACE HEADGEAR
GILVER OR BLACK
#L5625

BH MANTLE
CAMERA HEADGEAR
CAMERA MOUNTS AVAILABLE
#L5186

OPTIK
CAMERA HEADGEAR
CAMERA MOUNTS AVAILABLE
#L5150

SONIC
CAMERA HEADGEAR
CAMERA MOUNTS AVAILABLE
#L1242

OPTIK ILLUSION
CAMERA HEADGEAR
CAMERA MOUNTS AVAILABLE
#L5180

VAPOR
FULL-FACE HEADGEAR
CUSTOM COLOR FOR EXTRA CHARGE
VAPOR #L1350
NARROW #L1355

MINOWARP
PIMP DADDY HEADGEAR
CAMERA MOUNTS AVAILABLE
#L5125

BH GUNNER
OPEN-FACE HEADGEAR
#L5158

BH ECHO
OPEN-FACE BY GONHEAD
AVAILABLE IN BLACK OR WHITE
#L5108

COOKIE ATOMIC
CAMERA HEADGEAR
CAMERA MOUNTS AVAILABLE
#L5700

COOKIE OZONE
OPEN-FACE HEADGEAR
CAMERA MOUNTS AVAILABLE
#L6708

COOKIE MI
FREE-FACE HEADGEAR
CAMERA MOUNTS AVAILABLE
#L5710

COOKIE ROK
OPEN-FACE HEADGEAR
CAMERA MOUNTS AVAILABLE
#L5705

BH ALL-SPORT
OPEN-FACE HEADGEAR
#L5128

BENNY
OPEN-FACE BY SKY SYSTEMS
REPLACEMENT LENS - LOGIC 2 LENSES
#L4980

NVERTIGO V
OPEN-FACE HEADGEAR
STANDARD COLOR
#L4925

HR2
OPEN-FACE HEADGEAR
STANDARD COLOR
#L4935

FLAT-TOP PRO
CAMERA HEADGEAR
VARIOUS COLORS AVAILABLE
#L5145

BH ZEUS
CAMERA HEADGEAR
CAMERA MOUNTS AVAILABLE
#L5140

ACCESSORIES

BLACK BOX
PROTECTIVE BOX
PLEASE SPECIFY CAMERA
#L5720

SORZ
BUBBLES
CLEAR ANTI-GLARE
MIRROR OF MIRROR BLUE
#B1147

CRUISER 2
BUBBLES
CONES WITH INTERCHANGEABLE
LENSES AND SHOTGUN CASE COVER
WITH CLEAT SWING AND ANGLE LENSES
#B11076

AKANDU
BUBBLES
STIFF CH-M-CYL
#B1112

BH 'L' BRACKET
CAMERA MOUNT
FITS MOST AMERICAN STYLE CAMERAS
#L5115

POCKET RIGGER KIT
WITH 25 SPECIALIZED TOOLS
COMPACT CARRYING CASE
ROOM FOR RIGGING MATERIALS
#B7099

**PARA GEAR'S
GOT IT
IN STOCK
READY
TO SHIP**

Para Gear

3833 West Oakton Street
Skokie, Illinois 60076 USA
PHONE: 847-679-5805
FAX: 847-679-8844
www.PARAGEAR.COM

FOUNDING MEMBER **PIA** SERVING THE WORLD FOR OVER 50 YEARS! **EQUIPMENT COMPANY** ALL MAJOR CREDIT CARDS ACCEPTED.

I SAMARBEID MED
LANDSLAGENE
OG SPOT ON HAR
KONKURRANSEKOMITEEN
KOMMET FREM TIL EN NY
CUP FOR 2011-SESONGEN
SOM VI HAR VALGT Å KALLE
«SPOT ON CUP».

KINE HEE STEEN OG KRISTIN KARTHUM HANSEN **TEKST**

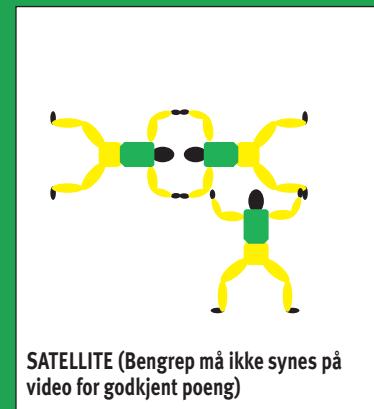
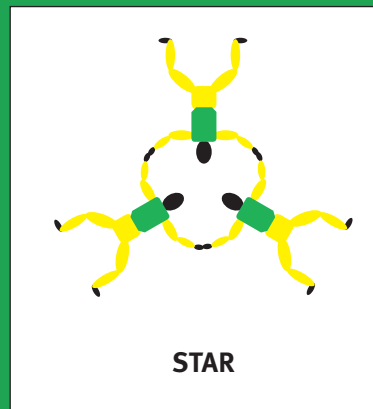
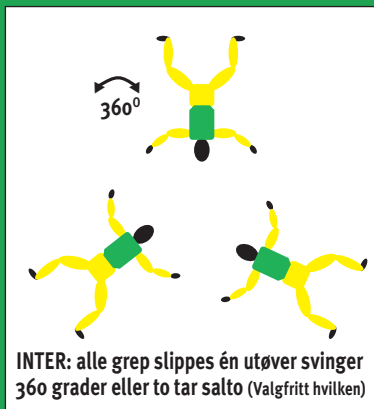
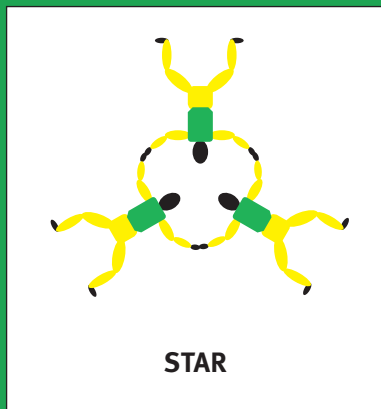
Grunnen til at vi har utviklet denne nye cupen er for å prøve et alternativ til den tradisjonelle Norgescupen, da vi har sett at deltagelsen i Norgescupen har vært svært varierende, og generelt synkende, de siste årene. Tanken er ikke å erstatte Norgescupen, men vi ønsker å bruke 2011-sesongen til å utforske hvordan en alternativ

konkurransform mottas blant norske fallskjermhoppere. Vi kommer til å evaluere årets konkurranse ved sesongens avslutning, og erfaringene vi gjør oss vil være nyttige i en eventuell ny utforming av en framtidig Norgescup.

Årets cup vil i alle runder unntatt én skille seg betydelig fra den tradisjonelle Norgescupen. Vi ønsker å fokusere på hoppglede, utforske hvordan en brobygging mellom de to grenene FS og FF vil fungere, senke terskelen til

konkurransedeltagelse for hoppere og legge til rette for økt aktivitet i alle klubber.

I resten av denne artikkelen er utformingen av Spot On Cup 2011 beskrevet. Vi presiserer at vi er nødt til å ta forbehold om mulige justeringer underveis dersom det er hensiktsmessig/nødvendig, dette vil i hovedsak dreie seg om eventuelle administrative og konkurransetekniske forhold.

Hopp

Spot On Cup 2011 – konkurransegjennomføring

Hensikt

Hensikten med cupens utforming er å øke konkurranseaktivitet uansett erfaringsnivå, ferdighet og kunnskap om fallskjermhopping som sport f.o.m A-sertifikat. Det er ønskelig å introdusere konkurransehopping for hoppere uansett nivå gjennom en mindre formell konkurranseform enn den tradisjonelle Norgescupen (NC), og på denne måten skape grobunn for et fremtidig ønske hos flere av landets både ferske og mer erfarne hoppere til å satse på tradisjonell konkurranse. Man ønsker samtidig å sette fokus på hoppglede og bygge bro mellom hovedgrenene FS og FF. I tillegg vil man

legge til rette for økt aktivitet hos de enkelte klubbene uavhengig av størrelse og kapasitet, og cupen utføres derfor distribuert, slik at man kan utføre disse hoppene på alle hoppfelt innenfor hver enkelt rundes varighet.

Rammer for cupen

1. Cuprundene går over en gitt tidsperiode med frist for innlevering av video for dømming.
2. Cupen består av totalt fire runder.
3. Konkurranseshopp kan gjennomføres på hvilket som helst hoppfelt.
4. Hopp som bryter med norske hoppregler vil bli diskvalifisert.

5. Video lastes opp på Spot On Cupens Facebookside. Filmen som leveres skal være råfilm/uredigert, med unntak av eventuell klipping i forkant/etterkant av hoppene. Lydspor kan også byttes ut.
6. Konkurransekomiteen (KK) har ansvaret for organiseringen av dømmingen av de gitte rundene.
7. Dommerpanelet skal bestå av minimum to personer: minst én skal representere KK, landslagene eller Spot On, og det kan benyttes gjestedommere. Gjestedommer blir bestemt av KK og landslagene før tidsfristen av runden går ut. Dommerpanelet dømmer konkurransen samt utnevner jurypris.

8. Resultatliste skal stå klart innen 10 dager etter frist for innlevering av video.
9. Resultatliste for hver runde skal inneholde lagnavn, navn på lagmedlemmer inkludert kamera, poengfordeling og plassering.
10. Det vil opprettes en egen akkumulert resultatliste for enkeltdelegere og lag.
11. Grunnet rundenes utforming står deltagerne fritt til selv å velge lagsammensetning (for hver runde), men oppfordres til å holde sammen som lag dersom de ønsker og det er mulighet for dette.

Statutter for innlevert/opplastet film for bedømming

1. Frist for innlevering/opplasting av film er siste varighetsdato for den gjeldende runden.
2. Deltagere har selv ansvar for at filmen leveres med korrekt informasjon. Er det mangler i informasjon vil hoppet ikke bedømmes. Følgende informasjon er obligatorisk:
 - a. Nummer på runden.
 - b. Dato for gjennomført hopp.
 - c. Lagnavn.
 - d. Navn på alle lagmedlemmer.
 - e. Antall lagmedlemmer på gjeldende hopp/runde.

For å kvalifisere til juryprisen har deltagere selv ansvar for at tilstrekkelig informasjon er lagt ved filmen/opplastingen. Deltagere har selv ansvar for at ønsket film(er) som skal dømmes er tilgjengelig. Er det lastet opp flere filmer av samme hopp er det ingen garanti for at beste hopp blir tatt med i bedømmingen.

Kriterier og dømming for jurypris

Poengskala: 0 – 3p. Dommer gir hele poeng. Lag tildeles snittpoeng med to desimaler.

- Stil og kreativitet: bekledning, video/filming, omgivelser mm.
- Humor og sjarm: bedømmes etter grad av smil/latter hos dommere.
- Fartøy det hoppes fra.
- Første deltagelse i konkurranse: kan gjelde både for klubb og deltager.*
- Nybegynnerpoeng: lag med lav erfaring (antall hopp, eventuelt antall hopp i disiplin) kan tildeles poeng.*

*Informasjon om første deltagelse i konkurranse og nybegynnerpoeng bør formidles enten på filmen (f.eks. rulletekst) eller som opplastingsinformasjon tilhørende videoen.

Kriterier og dømming for konkurransehopp

Runde #1: 3er FS

Varighet: 1. mars – 30 april.

Konkurransehopp:

Hensikt: Oppvarming for sesongen. Hoppglede. Bygge bro mellom FS og FF.

Konkurransekriterier for runde

#1: 3-er FS. Arbeidstid: 35 sek.

Tiden starter fra første person forlater flyet. Ett poeng for hver formasjon som er synlig på film. Valgfritt innside- eller utsidekamera. Dersom man velger å benytte innside-kamera er man selv ansvarlig for at poengene synes på film. Trekingene er forsøkt utformet slik at innside-kamera kan være mulig, men det er ingen garanti for at formasjonene er enkle eller praktiske å filme på denne måten.

Premiering: To kategorier – (a) jurypris og (b) pris til lag med flest antall formasjoner. Opp til 3 premier i hver kategori.

Runde #2: Kreativ hybrid

Varighet: 1. mai – 31. mai.

Konkurransehopp: Kreativ hybrid.

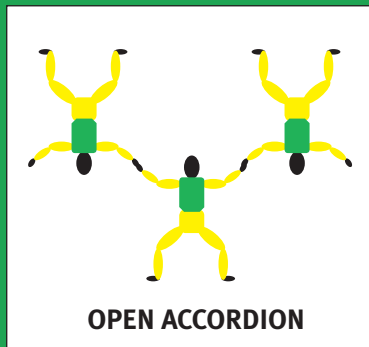
Hensikt: Hoppglede. Bygge bro mellom FS og FF.

Konkurransekriterier for runde #2:

Hybriden må fly og være komplett for å tildeles poeng i konkurransedelen. Valgfritt innside- eller utsidekamera.

1p: min 2 personer.
2p: min 4 personer.
3p: min 6 personer.

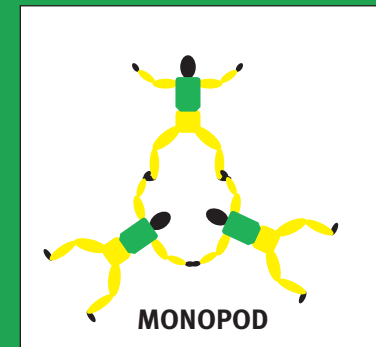
1p: innen 40 sek.
2p: innen 30 sek.
3p: innen 20 sek.

OPEN ACCORDION

PHALANX

MONOPOD

Premiering: to kategorier – (a) jurypris og (b) pris til lag med flest antall hybrid-poeng. Opp til tre premier i hver kategori.

Runde #3: Tradisjonell konkurranse

Varighet: 1. juni – 30. juni.

Konkurransehopp: FS - tradisjonell Intermediate. FF - tradisjonell (norsk) Intermediate. VFS - Open.

Hensikt: Få innblikk i tradisjonell konkurranse, samt konkurransetrening.

Konkurransekriterier for runde #3: Hoppene dømmes etter gjeldende NM-konkurranseregler (unntak for jurypris). Det gjøres oppmerksom på at internasjonalt reglement for speedrunder i Freestyle f.o.m. 2011 er endret, og intermediateregler for runde #3 i Spot On Cup (og NM) vil utformes i henhold til dette og publiseres av Konkurransekomiteen.

Premiering: 2 kategorier – (a) jurypris og (b) pris til lag med flest antall poeng. Opp til 3 premier i hver kategori.

Runde #4: Hoppglede og kreativitet

Varighet: 1. juli – 31. juli.

Konkurransehopp: Hoppglede og kreativitet.

Hensikt: Vise kreative løsninger på hoppglede.

Konkurransekriterier for runde #4: Vise hoppglede og kreativitet. Ett hopp. Valgfritt innside- eller utsidekamera.

Premiering: Kun jurypris.

Poengberegning sammenlagtseier

Poengene følger person, ikke lag. Konkurranseshopp og jurypris gir følgende poeng:

1. plass – 7p
2. plass – 5p
3. plass – 4p
4. plass – 3p
5. plass – 2p
6. plass – 1p

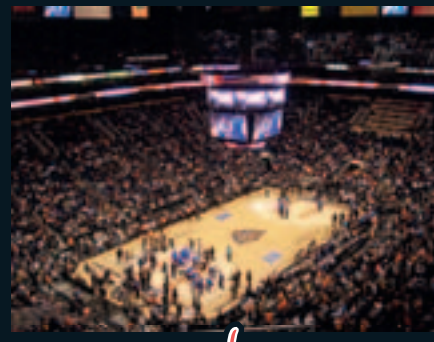
Får man førsteplass i både konkurransehopp og jurypriskategorien i én runde vil altså hver person på laget ta med seg 14 poeng videre. Poengsum akkumuleres

for hver runde man stiller i. I tillegg får hver person tildelt 1p per runde for deltagelse.

Etter endt cup-gjennomføring kåres sammenlagtseier basert på konkurransedømming og jurypris. Total sammenlagtseier blir annonsert under NM.

Det kan bli aktuelt med en uformell premiering av beste lag. Grunnet rundenes utforming står deltagerne fritt til selv å velge lagsammensetning (for hver runde), men oppfordres til å holde sammen som lag dersom de ønsker det og det er mulighet for dette. Hvis et lag deler seg slik at en eller flere av lagmedlemmene deltar på andre lag, må det innbyrdes bli enighet om hvem som skal representere laget/ beholde lagnavnet i konkurransen. Består f.eks. en 6-manns hybrid av to sammenslåtte lag kan man nevne begge lagnavn i f.eks. rulletekst/ opplastningsinfo, slik at juryen kan ta hensyn til dette ved en eventuell premiering av beste lag.

SOMMEREN 2010 BLE NORGES NYESTE LANDSLAG, SWEET FREEFLY, KOMPLETT. FØRSTE TRENINGSTUR TIL VÅRT SAMARBEIDSHOPPFELT, SKYDIVE ARIZONA, FANT STED I JULA, OG NÅ GLEDER VI OSS STORT TIL DEN KOMMENDE FALLSKJERMSESONGEN!

Sweet dreams i Arizona

KRISTIN KARTHUM HANSEN
TEKST OG BAKKEFOTO
BENT ONSHUS **BAKKEFOTO**
HÅVARD FLAAT **LUFTFOTO**

I skrivende stund har vi nettopp avsluttet vårt første to uker lange treningsopphold i Arizona. Håvard Flaata var med oss som coach, og sørget for maksimalt treningsutbytte. Hovedfokuset var enkelt og greit "å FLY sammen", og det fikk vi virkelig jobbet mye med, ettersom Håvard fant på det ene mer spennende hoppet enn det andre, med innslag av alle tenkelige elementer i Freefly. Lærerikt og moro! I tillegg var det flott å kunne samkjøre treningsleiren med 42 Freefly. Dette er tre gutter som drar på mer enn maksimalt, og det er virkelig spennende å følge med på alt de får til!

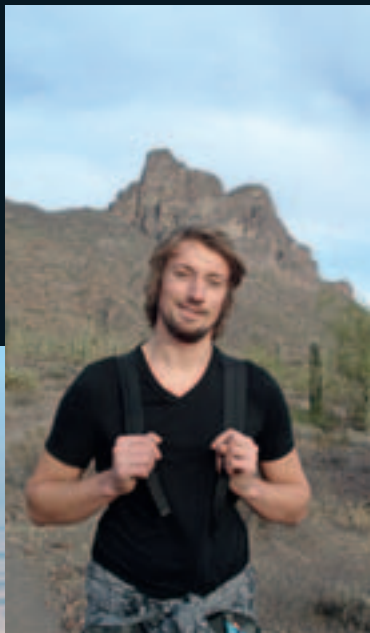
Vikingvær

Vi var litt uheldige med været, med to dager regn i starten av turen (uflaks når hoppfeltet har ca 350 soldager i året!), etterfulgt av en skikkelig kaldfront som resulterte i minusgrader hver eneste natt og bikkjekalde hopp fram til godt utpå ettermiddagen. Ingen på hoppfeltet skjønte hvordan vi kunne fryse - var vi ikke vant til dette i Norge? Men vikinger som vi er

holdt vi ut og gjorde bortimot 70 hopp. De fleste av disse var treningshopp med Håvard, men vi fikk også tid til noen funjumps med de andre norske som ferierte der borte (Kine, Kari, Jurn, Tage og Kenneth), samt et par store hybrider, vertikale formasjoner og trackinghopp med de amerikanske og kanadiske lagene som trente der. Veldig trivelig og motiverende!

Basketkamp og fjellturer

Vi hadde det også veldig sosialt utenom hoppingen. Kine og Kari feiret jul og nyttår i Arizona, og disket opp en alle tiders kalkunmiddag i huset vi bodde i på nyttårsaften, etterfulgt av feiring på hoppfeltet. På en av fridagene tok vi turen inn til Phoenix for å se basketkamp: Phoenix Suns vs. LA Lakers. Dette var akkurat så vilt, moro og sinnsykt amerikansk som man kunne håpe på, og anbefales på det varmeste å oppleve om anledningen byr seg! I tillegg brukte vi fridagene til å gå og klatre i fjellene i området, en skikkelig stilig opplevelse siden man virkelig føler seg dratt inn i en god,

gammel westernfilm, med indianere og cowboyer lurkende bak enhver stein eller kaktus.

Verdens beste hoppfelt?

Skydive Arizona er et stort og veldrevet hoppfelt (verdens største som sådan), med det meste man kan ønske seg av fasiliteter: enorm flypark, profesjonelt manifest, gode debriefmuligheter, flotte pakkeområder, grønt gress å lande på, swoopepond, kafeteria/bar, motell, bunkhouse, team rooms, massasje- og akupunkturmuligheter, svømmebasseng og ikke minst en 14-fots vindtunnel! Flere av treningsdagene gjorde vi 8-10 hopp etterfulgt av ca 30 minutter i tunnelen sammen med Håvard, og dette viste seg å være en ypperlig og effektiv måte å trene på, som vi kommer til å fortsette med på neste tur.

Nye Compulsories

1. mars bærer det over dammen igjen, denne gangen med Volares kameramann Mikey Carpenter som coach. Mikey er en særdeles erfaren freefly- og tunnelcoach, og ble anbefalt oss av mr. Håvard himself å ha med på denne turen, så forhåpentligvis blir dette en ny højdare! Fokus vil være på de nye compulsoriesrundene som nettopp ble annonsert

som erstatning for de gamle speedrundene. Dette blir spennende, spesielt fordi vi nå kommer til å være mer med på å tråkke opp nye løyper i Freefly, enn å tasse rundt i andres spor...

BASIC 2011

Årets Basic Skills Camp kommer til å bli tidenes Basic - i hvert fall ligger det meste til rette for det! Norges to landslag, 42 Freefly og Sweet Freefly, arrangerer Basicen i påskeferien i Arizona, og 17. april braker det løs: Her blir det mulighet for en mengde minnerike hopp, bratt læringskurve, ballonghopping, vindtunnelflyging, sol, sommer, kaktusparty og en bråte fantastiske opplevelser å ta med seg hjem til starten av en ny hoppsesong i Norge. Et av årets høydepunkt!

Sweet-summer – join us!

Etter Basicen trener vi en uke i Paraclete XP (North Carolina), før det bærer hjem til moderlandet. Sweet Freefly skal trene to uker på Voss i juni, samt en uke i Tyskland

i forkant World Cupen (som finner sted første uke i august). Utover dette samt WC og NM ønsker landslagene å ta turen innom så mange hoppfelt som mulig i.l.a. 2011-sesongen.

Kanskje kommer vi på besøk hos deg? Foreløpige happenings vi har lagt inn i kalenderen er besøk hos de nordnorske fallskjermklubbene, Nordisk rekord i Spania, Flying Chicks, Ekstremспортveko, Sommerboogien på Oppdal og en egen Sweethelg på Æra. I tillegg kommer vi til å være tilgjengelige store deler av sommeren for coaching/organisering på Æra, Tønsberg og Voss. Følg med på vår Facebookprofil for oppdateringer om hvor vi befinner oss i løpet av sommeren!

SELV OM DEN STØRSTE TAKKEN ETTER DENNE TUREN GÅR TIL VÅR
FABELAKTIGE COACH MIKEY CARPENTER FRA VOLARE FREEFLY,
VIL VI STARTE MED Å TAKKE SELWYN FRA
XP FREEFLY FOR HANS FREMRAGENDE
INNSATS UNDER UTØVERMØTET PÅ
FORRIGE VM.

...så: en oppdatering etter treningsscamp i mars

KRISTIN KARTHUM HANSEN **TEKST**
MIKEY CARPENTER **FOTO**

En samlet freeflyverden har valgt å gi ham skylden for at speedrundene er fjernet fra freefly og at vi har åtte nye fantastiske bevelgelser vi i stedet er nødt til å lære oss. Vi nevner i fleng: dobbel cat barrel rolls, roterende totem, en merkelig mutasjon av en reversert eagle, osv, osv. Mye moro for penga! Selwyn har lagt seg paddeflat og lover å holde helt kjeft under neste VM. Inneværende år har han midlertidig tatt sin hatt og gått.

Utfordringene sto i kø for vår del på denne treningsleiren, med en bråte nye bevegelser å lære seg (og ikke minst IPC-tekster å tolke, slik at vi kunne forstå bevegelsene), samt sykdom og beinskade som herjet med kameramannen vår, Chris. Heldigvis var været med oss og coachen vår, Mikey, helt fantastisk strukturert, disiplinert, talentfull, erfaren og dyktig, hvilket gjorde at vi satt igjen med et treningsutbytte milevis over det vi hadde håpet å forvente i forkant av treningsleiren.

I tillegg var det ekstra hyggelig å ha treningsleir sammen med 42 Freefly og Voss Ventus. Vi startet dagene med

et par funjumps sammen, stort sett flerpoengs vertikale formasjonshopp, veldig motiverende og sammensveisende. Alle lagene dro i tillegg på i tunnelen på feltet, og fikk lært seg mange nye, kule triks. Alt i alt var dette en helmaks treningscamp, og vi håper vi får mange slike i framtiden! Gleder oss allerede til neste!

Skydive Spain

Jump in the sun!

French National Team Kristal training, Jan 2011 by Jim Harris

Photo by Trond Bolstad

Get your jumping season started with us! Take advantage of our warm Seville sunshine, fast Dornier aircraft and fantastic 15,000ft / 4.600m altitude..!

- **3-day Basic Canopy Course**
04-06 March, 06-08 May
- **Track Dayz** 19-20 March, 14-15 May

New Freefly Events

- **Freefly Essentials** 15-17 April (small group organising)
- **Absolute Freefly** 03-05 July (larger group organising)
- **\$kySaver Week** with cheap jumps and Free kit hire for 10-jump FS/FF courses, 16-20 May

Hypoxic Birds (wingsuiting)

- May 21-22

SkyWalkers Events: all nationalities welcome!

- **Nordic Big Ways** 18-25 April
- **Nordic Record Boogie**
30 May-06 June

Skydive Spain, Aeródromo La Juliana, Bollullos de la Mitación, Sevilla

Tel: +34 687 726 303
info@skydivespain.com
www.skydivespain.com

 SkydiveSpainOficina

 Skydive Spain

SENDER ERBØDIGST EN HILSEN HJEM TIL
VÅRE VENNER I KONGERIKET.

MARIUS SOTBERG **TEKST**
NIKLAS DANIEL **FOTO**

Sitter i skrivende stund på mitt Comfort Inn hotellrom og ser på Glade airfreshner reklamen som surrer på TV-skjermen. Garantert at jeg stikker ut å kjøper ti slike. Vel, vi er for tiden based på Eloy der vi trener... hold an, Tom og Jerry starter på Cartoon Network... I'm back, ja vi trener altså på Eloy. Helt fantastisk plass å trene. Fint vær, store fly, effektivt, tunnel på feltet, kule folk, flinke folk, bar med alle rettigheter og ørken i alle himmelretninger.

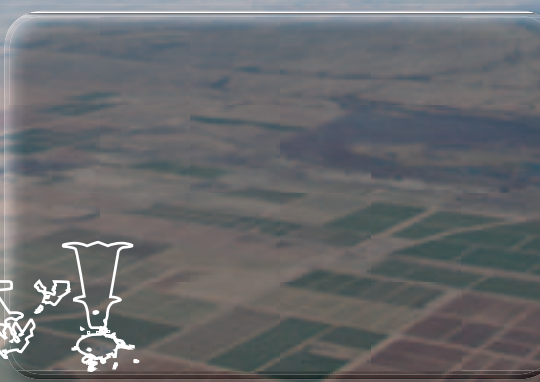
Eloy er også feltet der vi kjører årets freeflybasic hvilket vil bli et megaarrangement. Til sammen er vi 38 pax som skal dundre hoppe fra 17 til 30 april. Der skulle jeg vært tenker du nå... JA! det skulle du faktisk!

Vi har brukt noen dager i Paraclete XP nå for å teste ut litt forskjellige oppfinnelser til frirunden. Noe funker fint, noe gjør bare vondt, men det vil bli bedre..

To dager til her så pigger vi tilbake til AZ noen dager før vi reiser til Manchester for årets tredje fulle tunnellcamp. Norske hoppere drar på og kommer til å bli knallgode.

See you soon.

Yo, feel the flow!

the flow!

CYPRES 2

very easy to use

Tønsberg fallskjermklubb

TØFSK HAR IGJEN GLEDEN AV Å KUNNE INVITERE TIL NORGESMESTERSKAP PÅ JARLSBERG. DAGENE FOR KONKURRANSEN ER SATT TIL 10-13. AUGUST, OG ÅPNINGSSEREMONI OG TREKNING AV RUNDER FOREGÅR TIRSDAG 9. AUGUST PÅ KVELDEN.

inviterer til NM på Jarlsberg

TONE D. BERGANTEKST

Det konkurreres som tidligere i grenene FS4, FS4 R, FS 8, FF, FF R og CP. Ikke uventet er det TwinOtter som blir hovedflyet under konkurransen.

Det blir også gode muligheter til å trene fra flyet gjennom sommeren. Lise Nansen og Carl-Erik Tuv vil bistå med treningstips og veiledning i perioden før NM for FS-lag som melder sin interesse.

Det er rabatt på påmeldingsavgiften for de lag som melder seg på og betaler før 1. juli 2011. Da koster påmelding kr 750 per person, etter den tid er prisen kr 950.

Jarlsberg kan skilte med et aktivt luftsportsmiljø, og kort avstand til Tønsberg sentrum med tilgang til svømmehall, kino, restauranter, brygga, skjærgård, badeplasser osv. Etter gjennomføring av NM i 1997 og i 2007 med gode bidrag fra lokale krefter, gleder vi oss til igjen å kunne invitere konkurransehopperne til Vestfold.

Kontaktinformasjon:

Henvendelser til styret@hoppfallskjerm.no – I sommersesongen, telefon 33 38 06 70, mobil 92 29 37 35

Oppdatert informasjon kommer på **www.hoppfallskjerm.no**

Regjerende Norgesmestre i FS-4 (Norgies) og FS-4 rekrutt, KFP. Begge lagene er fra Tønsberg, og de stiller i år for å forsvare sine mesterskapstitler (dog med noe utskifting på KFP rekrutt på grunn av hoppgrensene). VIP'ene fra åpningen den gang er blant annet ordfører Per Olsen, og leder F/NLF HC Amlie.

SENSE I
先生

先生

BETTER SKYDIVES BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES BETTER GEAR

800-235-0000

The result is a personal decision with the owner providing the key evidence that fully justified. We built the trust with key findings explained rather than explaining a business case for the business to £400 to £1,000 when you sold the most common option. On a business to business transaction level, an offer below 50% of the value of the

For a full version of this paper, please contact the author: David.Lee@utoronto.ca

✓ All activities and functions	no change
✓ Chair design	no change
✓ Play mats	no change
✓ Speechboard for all post	no change
✓ Speeches in English transfer	no change
✓ SW for job tasks	no change
✓ L&L library	no change
✓ Subordinate transfer system	no change
✓ Head Movement for work table	no change
✓ Movement, work, flow to work	no change

CONCLUSIONS

The change has just a few options: • English proficiency: \$100 to \$1,000 • Graduate equivalency: \$200 to \$1,000 • GRE: \$200 to \$2,000	GRE: \$200 to \$2,000
---	------------------------------

YES BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES
 MORE BETTER VALUE BETTER SKYDIVES

PROBABLY THE BEST CANOPY IN THE WORLD

The Pilot, when lightly wing loaded makes a great student transition aircraft.

However it's loaded, you'll get consistent smooth on boarding openings, light toggle pressure, flat slides, and great landings.

Call your dealer
and try one this weekend!

Available in **2D-X**
If you want the certified analysis done

BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES

A new step in the evolution
of zero porosity fabrics.

Aerodyne

SKY DESIGN VERKSTED

Valgfrihet?

Dermed du føler at valget når du skal kjøre nytt utstyr like er så
fritt som du skulle ønske deg, er det kanskje akkurat slik det er...

Sky Design har alltid betjent norske falkjermhoppere med kvalitet og service. Ser du etter nytt utstyr så gjør Sky Design det nå enkelt for deg å velge.

Sky Design tilbyr nå kvalitetsutstyr fra Aerodyne med en målsetting om å gi deg det beste utstyret til den beste opplevelsen av pris, service og kvalitet enten du velger enkeltdeler eller komplette pakker med Cypres2.

Det er bare å se seg om i verden hvem som velger utstyr fra Aerodyne for å få bekreftet hvor populært og bra dette utstyret er. Nå er det på høy tid at også norske fallskjermhoppere får grei tilgang til dette utstyret.

Med eget verksted og reservedelslager er du trygg på oppfølging og at du blir tatt vare gjennom utstyrets levetid. Verkstedet tar forøvrig som alltid reparasjoner og vedlikeholdsoppdrag på alt fallskjermutstyr - uansett type og hvor det er kjøpt.

Nå er valget tilbake. Velg den beste kombinasjonen av utstyr og service som passer for deg.

Hytt status for søkningsåret?

Hei og et riktig godt nytt år til alle sammen!

Jeg fortsetter å starte slik jeg har stort sett gjort det i Frittfall nummer en, den tiden jeg har vært Fagsjef! Det er å minne dere om at dere ikke er like kurante nå som det dere var på høyden i fjor sommer, i hvert fall ikke de fleste av oss, meg selv inkludert. Da er det viktig å ta det rolig og enkelt til man igjen har hoppet på seg sikkerhet i luften igjen.

Sertifikater

I fjor gikk vi over til at sertifikatene igjen skal følge kalenderåret. I Frittfall nummer en i 2010 oppfordret jeg klubbene til å sette inn ressurser på å informere spesielt elevene hvordan de skulle forholde seg til fornyelser. I tillegg var jeg opptatt av at alle som skulle hoppe i utlandet i januar måtte huske å fornye i god tid før de reiser. Jeg summerte vel opp at det ikke gikk så verst, mens jeg i år må si at det har gått meget bra. Det er omtrent like mange som har fornyet i år som på samme tid i fjor, men det var faktisk ikke en eneste som var på etterskudd ift å kunne fortsette hoppingen i januar, så all honnør til det arbeidet klubbene har gjort.

Vi kommer av og til opp i situasjoner der det blir hoppet uten gyldig sertifikat. Dette skjer stort sett i de tilfellene der en fornyessøknad er utfylt, attestert og sendt inn til F/NLF, men ikke blitt betalt etter at sertifikatet er sendt med betalingsinformasjon og giro til hopperen. Derfor ble det på Fagseminaret i 2010 presisert at en hopper som har sendt inn fornyesskjemaet gis en begrenset tid han/hun får hoppe iht Håndboken pkt 301.2 andre avsnitt. Normalt vil det maksimalt ta 14 dager før sertifikatet er sendt fra F/NLF. På sommeren kan det, pga ferieavvikling kunne ta noe lenger tid. Derfor skal det maksimalt tillates å hoppe i 4 uker i disse tilfellene. Det var nylig et tilfelle der en hopper ble nektet å komme på manifest fordi det ikke var betalt for fornyelsen innen betalingsfristen, en avgjørelse som var helt korrekt. I skrivende stund er det en norsk hopper på Eloy som er blitt klar over at han verken har betalt sitt medlemskap for 2011 eller husket å fornye sertifikatet sitt – en usedvanlig kjedelig situasjon å komme i!

Et ytterligere tiltak som er gjort for at klubbene lettere skal ha kontroll på medlemmenes status, er å gi klubbarkivarene tilgang til å skrive ut medlemskapsbevis og sertifikat for klubbmedlemmene, dersom betaling er registrert i NLF.

Medlemskap 2010

Det ble i januar det sendt ut ca 2000 medlemsgiroer av F/NLF med betalingsfrist 31. januar 2011. Fra 1. februar er ikke sertifikatene gyldige uten at også medlemskapet for 2011 er betalt. Jeg vet at en god del av dere hevder at dere ikke ønsker å betale medlemskapet før dere igjen skal hoppe. Det er ikke OK, men forståelig tross alt. Det som dere da må være klar over, er at medlemskapet skal være betalt før dere kommer på et hoppfelt. Det finnes ikke noe system for å betale medlemskapet i manifest. Det som er gledelig i år er at det er 419 flere som allerede har betalt medlemskapet sitt i forhold til i fjor og jeg antar at dette delvis skyldes at sertifikatene er lagt om til å følge kalenderåret.

Sentrale kurs

I fjor hadde vi et uvanlig stort 1-2 kurs med 23 deltagere. Tidsfristen for å melde på kandidater på årets 1-2 kurs var 1. februar. Også i år får vi et relativt stort kurs med 15 deltagere, hvorav mange meget

Jan Vang
Fagsjef/avd.leder F/NLF

Antidoping Norge

Følg Antidoping Norge på Facebook

Nyheter, oppdateringer av dopinglista og legemiddellista, bilder og video. Følg oss på facebook. no/antidopingnorge.

Dopinglista finnes som app

Sjekk ut WADA prohibited list.

Skjerper kampen mot doping

Ny stoffgruppe lagt til den nye dopinglista som gjelder fra 1. januar 2011. dopinglista oppdateres en gang i året. Lista blir klar i oktober og gjelder fra 1. januar hvert år.

Medisinsk sjef i Antidoping Norge, Per Wiik Johansen, har sett på de viktigste endringene på lista som trer i kraft fra 1. januar 2011.

Ny stofgruppe. - Det er særlig verdt å merke seg at det er lagt til en ny stoffgruppe på lista: Gruppe So – "ikke-godkjente stoffer". - Denne gruppen skal favne misbruk av stoffer i prestasjonsfremmende øyemed som ikke inngår i noen av de andre gruppene (S1-S9) og som ikke er godkjent for markedsføring og salg av legemiddelmyndigheter i noe land. Dette vil i praksis inkludere stoffer som er i en eksperimentell/utprøvende fase (preklinisk eller klinisk utprøvningsfase) som ledd i utvikling av nye legemidler. Disse stoffene vil være forbudt både i og utenfor konkurranse, sier Wiik Johansen som også sitter i WADAs medisins-, helse- og forskningskomité.

B

Andreassen Linn
Berge Vidar
Björkmann Tormod
Carnel Christopher Desire
Haugland Cathrine
Haugvaldstad Ørjan
Helle Merethe
Hjortland Edvin
Haaland Tom
Kårstad Roger Atle
Lorentzen Hanna
Nikolaisen Robin
Olsen Gunnar Solhaug
Ranvik Arne
Tuntland Andreas

Tømmervold Sondre Armand
Øglænd Christian
Østen Kristoffer

C

Ferger Thomas
Fladseth Ronny
Føleide Thomas Wearne
Gravdal Jan Einar
Grøndahl Siri
Horn Birgitte
Jensen Andreas Kaino
Løken Tom Erik
Moen Øystein
Monsson Tone
Mæhlum Thomas

Nordvik Magnus Harbak
Odden Geir Håkon
Slettebak Sølve
Stårvik Ingvald Bøe

D

Bjørlo Berge Schwebs
Larsen Kristin Øgren
Ottvad Arnstein
Vallin Per-Olof

DM1

Berntsen Rune Kåre
Lunde Espen
Rød Jan Arild
Siljan Helge

DM2

Fladseth Ronny
Horn Birgitte
Moen Øystein
Vagstad Sunniva

Ø

Fladseth Ronny
Rakfjord Leif M
Stårvik Ingvald Bøe

MK

Krageboen Øivind
Mæland Anders Opsal
Slettebak Sølve

SERTIFIKAT

Egenerklæring fjernes. Per Wiik Johansen mener den nye lista er et ledd i å gjøre dopinglista mer oversiktlig. Det gir seg blant annet utslag i at egenerklæring (Declaration of use; DoU) for visse stoffer er fjernet fra 2011-lista.

- Dette skyldes hovedsakelig at det viste seg ikke å ha noen juridiske implikasjoner om slik egenerklæring ble sendt på forespørsel eller ikke. På bakgrunn av dette og for å lette den administrative håndteringen av dette i de ulike antidopingorganisasjonene er krav om egenerklæring nå fjernet fra 2011-listen.

TD
Kristiansen Mikael

TV
Frette Elin
Larsen Kristin Øgren
Lindstad Einar
Nordås Philip Alexander
Olsen Sindre
Richardson Andrew Charles
Slettebak Sølve
Aaholm Joan Philipp

Takk for meg!

Etter to år som leder i F/NLF ønsker jeg å takke for meg. Det har vært to innholdsrike og givende år. Jeg har vært heldig. Jeg har vært omgitt av mange dyktige og engasjerte mennesker som ønsker det beste for sporten. Jeg kommer til å se tilbake på disse årene med mange gode minner.

Noen ganger gjør det godt å ta feil

Jeg skal innrømme at det var med en viss skepsis jeg inntok førerretet i 2009. Trusler om innskrenkninger i tilgang til luftrom, innskjerping i regelverk, bortfall av vesentlig flykapasitet, et rikssenter med store utfordringer (både med hensyn til aktivitet og kritisk infrastruktur), økt konkurranse fra vindtuneller og utenlandske hoppfelt, samt en vaklende idrettssatsing tegnet etter mine begreper ikke de beste utsikter for fremtiden. Jeg spådde tøffe tider.

Hva er så status ved inngangen til sesongen 2011? F/NLF har hatt en svært positiv aktivitets- og medlemsutvikling, vi har bedret sikkerhetsstatistikken og vi har en positiv økonomisk utvikling. I tillegg har endringer i rammebetingelser (tilgang til infrastruktur, luftrom, regelverk og miljø) ikke hatt så negativ innvirkning som først var ventet. Med andre ord: Det står bra til i Fallskjermnorge!

I dag ble skapt i går

Jeg har brukt en del tid til å reflektere rundt årsakene til at vi har oppnådd så positive resultater. Det hadde selvfølgelig vært veldig hyggelig om avtroppende styre kunne tatt all æren selv. Men vi må nok erkjenne at vi må vesentlig lenger tilbake i tid for å kunne finne årsakene til at vi er der vi er i dag.

Vi er et produkt av vår historie og måten vi har forvaltet vår arv. Grunnlaget for vår suksess ble nemlig lagt for mange år siden gjennom de handlinger og de tiltak som ble gjort av våre forgjengere. Det vi i ettertiden har vært dyktige på, er å forvalte dette grunnlaget, eller arven. Vi har vært tro mot en retning og et system. Vi har tillatt oss å videreutvikle og raffinere systemet, men vi har hele tiden beholdt retningen. Det har gitt forutsigbarhet og stabilitet. Og det må vi fortsette med.

Jeg tror at retning, langsiktighet og nøkternhet har vært helt avgjørende. Spesielt med tanke på den ekstreme gjennomtrekken vi opplever i vår medlemsmasse. Samtidig

kan det virke som om vi har en svært heldig kombinasjon gjennom en stamme av dedikerte og etablerte medlemmer med lang fartstid og et stadig påfyll av ferske og ivrige sjeler med pågangsmot og energi. Kanskje det er slik at en viss gjennomtrekk eller "turn over" i medlemsmassen i F/NLF er avgjørende for å holde tempoet og energien oppe? Kanskje den stadige utskiftningen av medlemsmassen ikke er så negativ som mange av oss har en tendens til å tro?

De "fem store"

I det følgende vil jeg peke på det jeg tror er de fem mest sentrale faktorene i vår suksess. Jeg er klar over at bildet er mer nyansert og at mange av faktorene ikke står seg alene. I tillegg finnes det mange andre faktorer som virker inn. Og så finnes det alltid rom for forbedringer. Men slik jeg ser det er de "fem store" ufravelige faktorer som bør behandles som helligbrøde, også i fremtiden:

Sikkerhet

Vi har et velutviklet og helhetlig sikkerhetssystem med et akseptabelt rapporterings- og sanksjonsregime. Håndboka bygger på "minimum standard", er lettfattelig og gir klare retningslinjer for de aller fleste og viktigste deler av vår aktivitet uten unødvendige begrensninger. SU, fagsjef, HI-er og instruktører bidrar til oppfølging og kontinuitet på alle nivåer.

Utdanning

Standardisering og sentrale kurs bidrar til enhetlig gjennomføring av opplæring og utdanning. Utdanningssystemet er et av de aller viktigste elementene i sikkerhetsarbeidet gjennom utvikling av kunnskap, ferdigheter og holdninger.

Sertifisering

Sertifikatsystemet er bygget opp om et hierarki som oppfordrer til videreutvikling. Det stilles eksplisitte krav om kunnskap og ferdigheter på de ulike nivåer i bytte mot rettigheter og plikter. Systemet tilbyr mange muligheter i tillegg til en karriere for de som er motivert og kvalifisert.

Idrettssatsing

Satsing på idrettsslig utvikling og prestasjoner er

avgjørende for utviklingen av sporten. I tillegg er det en svært viktig faktor i å skape engasjement, legitimitet og samfunnsaksept.

Lokalt selvstyre

Klubbenes selvstyre er avgjørende for lokalt engasjement og utvikling. Klubbene og det enkelte medlem er gitt frihet under ansvar, noe som krever gjensidig tillit og respekt. Sentrale ledd i seksjonen (seksjonsstyret, fagsjef, SU og materiellsjef) må jobbe overordnet og legge til rette på en slik måte at lokal og individuell utøvelse kan skje så fritt og sikkert som mulig.

Gode resultater kommer ikke av seg selv

Aktivitet skapes i klubbene og av de enkelte medlemmer. Og det gjøres en formidabel jobb i klubbene! Jeg lar meg stadig imponere over det engasjement og driv jeg registrer på lokalt nivå. Det blir lagt ned tusenvis av dugnadstimer og frivillig arbeid. Uten denne innsatsen vil Fallskjermnorge stoppe opp.

Jeg tror at det viktigste seksjonsstyret gjør i fremtiden er å jobbe for å legge til rette for lokal utøvelse og engasjement. Dette betyr at man fra sentralt hold, både i seksjonen og på forbundsnivå, fokuserer på rammebetingelser. Klubbene har gjennom mange år vist at de løser sine oppgaver på en helt utmerket måte. Dersom man fra sentralt hold evner å skape akseptable rammebetingelser (luftrom, tilgang til infrastruktur og regelverk), så er det min påstand at klubbene vil sørge for at vi kan hoppe fallsjerm i Norge til "evig" tid.

Takk til dere alle!

Avslutningsvis vil jeg takke dere alle for den innsatsen som er lagt ned i min periode. Jeg vil spesielt takke dere ildsjeler som skaper så mye positivt engasjement og aktivitet gjennom utallige timer frivillig arbeid. Så håper jeg at vi i seksjonsstyret har bidratt til å legge til rette for fortsatt positiv utvikling.

Thomas Becke
Leder F/NLF

erfarne hoppere med mange hopp og mange år i sporten, det lover bra! I år som de to foregående årene, vil kurset bli gjennomført på Krigsskolen og som alltid er Fallskjerklubben KS behjelpelig med den administrative tilretteleggingen. I år blir imidlertid overnattningen for de som trenger dette nede i byen på Permalen. Ikke helt ideelt, men jeg håper og tror at det allikevel vil bli smidig nok.

Tandem og AFF instruktør kursene har påmeldingsfrist 1. mars. SU har forsøkt å legge begge kursene noe tidligere i år. Begge planlegges gjennomført på Rikssenteret, Tandem kurset medio mai og AFF kurset medio juni. Dette gjøres primært for at de nyutdannede instruktørene skal få lengre sesong slik at de enklere kan få flere hopp den første sesongen. For AFF kurset har det også vært et mål om ikke å komme tidsmessig i konflikt med Ekstremsport veko.

For I-1 kurset som går til høsten, er påmeldingsfristen 1. august. Deltagerne på materiellkontrollørkurset som skal gå i oktober, er i full gang med sine forberedelser og fristen for å melde på kandidater til MK kurset i 2012 er 1. november i år.

Forsikringer

Jeg har nok en gang funnet det nødvendig å omtale forsikringsordningen vår og hvordan den brukes! For det første har vi nok en gang hatt et godt forsikringsmessig resultat. Med det mener jeg at vi har hatt begrensede forsikringskostnader noe som gjør at forsikringsselskapet er fornøyd med resultatet sitt og derfor ikke ser grunn til å øke premiekostnadene. Jeg ser det som et godt resultat fordi vi ikke har hoppere som har skadet seg på en måte som har gitt store varige mén. Når det er sagt så er jeg også mer enn oppgitt over flere hoppere som igjen har hoppet i utlandet uten reiseforsikring! Dette har faktisk resultert i ikke ubetydelige utbetalinger for legesultasjoner røntgen og MR med mer. Selv slike små konsultasjoner kommer fort opp i 30-40.000 og det er faktisk ganske stor del av den samlede forsikringspremien som er på ca kr 1 400 000. Det er en langt mindre del av hva som samlet kommer inn på Europeiske og Gjensidige reiseforsikringer! Dette synes jeg er helt unødvendig, når en skal ha reiseforsikring som også dekker skader ifm fallskjerhopping. Det skulle derfor være innlysende å benytte denne før man tyr til den spesifikke fallskjerhoppingforsikringen, som er mye mer sårbar i forhold til økte forsikringspremier!

Viktige forhold på fagseminaret

Årets fagseminar gjennomføres i forlengelsen av Seksjonsmøtet i F/NLF 3. april. Jeg har bedt Luftfartstilsynet om å komme og orientere om en del forhold på Seksjonsmøtet som er spesielt viktige for klubbledere samt på Fagseminaret om fallskjerhopping operative saker som er viktig ifm forvaltning av klubbens operasjonstillatelser. System kontroll av klubber, standard operasjonsprosedyrer for fly og forhold omkring tandemhopping vil garantert bli berørt når Arild Rasmussen kommer.

I 2010 var aktiviteten vår igjen oppe på nivå med "gullårene" 2002 til 2006 med mer enn 61.000 utførte hopp på norske hoppfelt, samtidig som vi nok et år heldigvis hadde "stang ut", når det gjaldt store skader med varig mén eller det som verre er. Det betyr ikke at det ikke fantes svært alvorlige hendelser, men alt det kommer Marianne Nielsen Kvande og SU til å presentere på Fagseminaret.

Jeg vil avslutte med å ønske alle et riktig godt hoppår og ber dere ta det forsiktig i oppstarten etter vinterdvalen og ta progresjonen i et tempo dere er fortrolige med, slik at 2011 blir minst like positivt som fjoråret!

Blå himmel!

Referat etter årlig møte i den internasjonale

TRUDE SVIGGUM **TEKST**
TRUDESVIGGUM
@HOTMAIL.COM

1. Bakgrunn

Årlig IPC møte ble gjennomført i Bar i Montenegro i perioden 29-30. januar 2011. Fallskjerhoppingseksjonen i Norges Luftsportforbund (F/NLF) var representert med Pål Bergan og Trude Sviggum. Hans Christian Amlie var observatør under møtet 29. januar. Totalt 29 nasjoner var representert på møtet.

2. Drøfting

2.1. IPC strategisk plan – oppdatering

IPC sin strategiske plan har blitt noe endret. Dette er de "nye" fokuspunktene:

Konkurransformat

- Rask presentasjon av resultater for alle disipliner.
- Bedre media dekning av sporten.

Seleksjonsprosess til internasjonale konkurranser

- Utvikle materiale for å tiltrekke seg organisatorer.
- Velge organisatorer som vet å utnytte seg av sportens markeds potensial.
- Finansiering: Ingen penger – ingen utvikling...

Sikkerhet

- Felles standard ifm innsamling av data til statistikker
- Informasjon om sikkerhetssaker

2.2. IPC Formasjonshoppings (FS) komité

FS komiteen ble ledet av Fiona McEachern fra Australia frem til september 2010 da hun tragisk omkom i en fallskjerhoppingrelatert ulykke. Jeg (Trude Sviggum) tok midlertidig over ledelsen av komiteen frem til årets IPC

møte, og ble under møtet offisielt valgt inn som leder for komiteen.

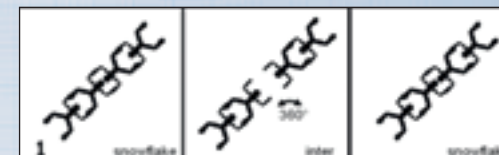
2.2.1. Endringer til konkurransereglene i FS:

Noen små og "kosmetiske" endringer i FS regelverket i år:

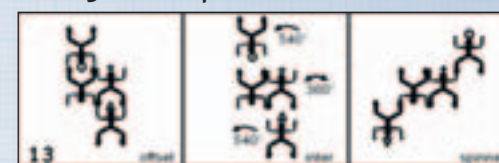
- Endret ordlyd i pkt 3.3.6 - 3.3.9, 4.2.1 og 4.5.2.
o For detaljer vises til offisielt regelverk.

- Endringer i "divepool":

Block 1 – Snowflake – Snowflake

Block 13 – Offset-Spinner

2.2.2. Fremtidige konkurranser

1. "World Cup/European Championships" (WC/EC)
2011 blir arrangert i perioden 1.-7. august i Saarlouis i Tyskland.
2. 2012:
 - 2.1. EC i Tsjekkia i august eller september.
 - 2.2. WPC/Mondial i Dubai i desember.

2.2.3. Vertikal FS (VFS)

Første kategori konkurranser i VFS arrangeres parallelt med konkurranser i FS. Nasjoner kan stille med ett lag i VFS.

- Endringer i VFS regelverket for 2011 er stort sett de samme som endringer i FS regelverk (ref pkt 2.2.1). I tillegg er det endringer/tillegg til divepool. For detaljer vises til offisielt regelverk.

2.3. IPC komité for artistiske grener

fallskjermorganisasjonen (IPC)

Komité for artistiske grener blir ledet av Ronald Overdijk fra Nederland. Norge har ingen medlemmer i komiteen.

2.3.1. Endringer til konkurransereglene innen artistiske grener:

Store endringer til AE reglene i år, da komiteen har besluttet å gå bort fra "speed" og tilbake til "compulsory routine". Alle 2011 endringene kan sees her: http://www.fai.org/parachuting/system/files/AE_changes_to_competition_rules_2011_o.pdf.

- Arbeidstid i konkurranse runder er 45 sekunder.
- "The compulsory routine" består av 4 forhåndsbestemte sekvenser, i tillegg til bevegelser etter lagets eget ønske. Hver sekvens blir dømt på en skala fra 0 til 10.
- En beskrivelse av de ulike "compulsory sequences" finnes i vedlegg A2 til det offisielle regelverket. Vanskelighetsgrad blir beskrevet i vedlegg C.

2.3.2. Fremtidige konkurranser

Samme som for FS, se pkt 2.2.2.

2.4. IPC komité for "Canopy Piloting"

Komité for "Canopy Piloting" (CP) blir fra 2011 ledet av Jackie Bruwer fra Sør-Afrika. Norge har ingen medlemmer i komiteen.

2.4.1. Endringer til konkurransereglene innen CP:

En del endringer i CP reglementet også i år. For detaljer vises til offisielt regelverk. Følgende pkt har endringer/er nye:

- 4.1.1 (helhjelmer må være uten visir)
- 4.1.3.2 (vekt for vektsjekk skal være tilgjengelig under offisiell treningsdag/ konkurranse)
- 4.2.2 (rødt kort = diskvalifisering fra konkurranse)
- 4.4.1 (resultatet fra forrige kategori 1 konkurranse bestemmer startrekkef lge på første løft)
- 4.7.2 (problemer med hovedskjerm som ikke fører til kutt kan likevel kvalifisere for omhopp)
- 4.9 (vind forhold – hele pkt er omskrevet)
- 8.6 (video bevis – hele pkt er omskrevet)
- 9.0 (kåring av vinnere – mye omskriving)
- 10.2.5 (protestgebyr = 50 euro)
- Vedlegg A:
 - o 4.2 (ulike bane markører)
 - o 4.5 (markering av sone o)
- Vedlegg D:
 - o 3.3 (senter sone grid linjer må være i kontrastfarge i forhold til andre grid linjer – ikke r d)
- Vedlegg G – nytt vedlegg; forslag til standard dommer signaler

2.4.2. Fremtidige konkurranser

- WC 2011; bud fra Tsjekkia ble akseptert. Konkurransen vil bli gjennomført i Klatovy i perioden 22-27 august 2011.
- WPC/Mondial i Dubai i desember 2012

2.5. IPC dommerkomit 

IPC dommerkomit  blir ledet av Pia Berggren fra Sverige. Norge har ingen medlemmer i komiteen. Dommerkomiteen har utarbeidet et "dommerkurs på nett" (se <http://www.fai.org/parachuting/node/1128>). Kurset er en introduksjon til det å dømme fallskjermhopping. Kurset er et tillegg til eventuelle nasjonale dommer kurs, og gir deltakeren nødvendig kunnskap til å dømme på nasjonalt nivå.

2.5.1. Cametrix dømme system

Komiteen har i lang tid jobbet med spesifikasjoner for nytt d mmesystem. Etter nøye vurderinger ble Cametrix anbefalt. Flertallet støttet komiteen sin anbefaling, og IPC vil inngå kontrakt med Cametrix.

2.5.2. Dommer lister

Dommerlistene for 2011 ble offentliggjort under IPC møtet. Norge har 2 internasjonale dommere for 2011:

Anna Maria Lund
FS dommer,
"Accuracy Landing"

(AL) dommer
Steinar Lill s
Dommer for
artistiske grener

Konklusjon

Det offisielle referatet fra IPC møtet er tilgjengelig på <http://www.fai.org/parachuting/meetings/2011>. Regelendringer for 2011 er gyldige fra 1. mars 2011, og er publisert på <http://www.fai.org/parachuting/documents/sportingcode>.

I dette referatet har jeg valgt å fokusere på de grenene som utøves/det konkurreres i her hjemme. Ta gjerne kontakt om dere har spørsmål!

F/NLFs utsendte i Montenegro.

13. FAI Para Ski verdensmesterskap 2011

ble avholdt i Gossau i månedsskiftet februar- mars. Ingen normenn deltar i denne grenen lengre, ser det ut til. Verdensmestere ble Aleksey Burenin fra Russland (herrer), Irena Avbelj fra Slovenia (damer) og Michael Grossegger fra Østerrike (junior).

For de uinnvidde består Para Ski av presisjon og storslalom. Oftest helikopterl ft, og konkurranser avholdes i skisentre.

MARCH MADNESS!

Buy any 2 GoWear T-Shirts and Get One FREE!!

*Offer lasts till 30th April
Cheapest item is free and subject to stock*

Lower Prices too...
No VAT payable in Non-EU countries such as Norway!

www.Go-Wear.co.uk

Order these and other cool skydiving stuff

down'n' & dirty

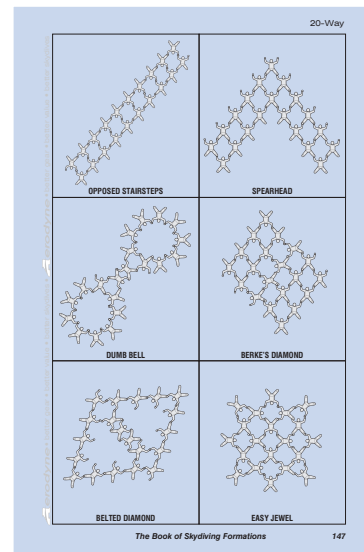
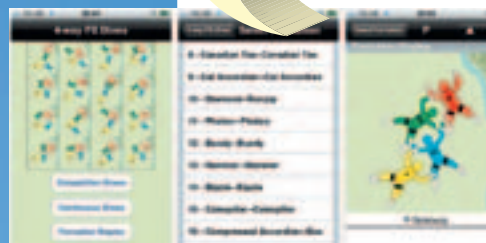

Prisøkning fra PD

Performance Designs øker prisene på sine sportsfallskjermer fra og med 4. april 2011. Ordre før den datoen vil gå til gammel prislister, så løp og kjøp!

4-way Dives app

For iPhone og iPad, kr 6.

The book of skydiving formations som e-bok

Boken er optimalisert for iPad og kan lastes ned som e-bok via iTunes. Illustrasjonene skal være skarpe og fine, og navigering er veldig enkelt. E-versjonen er et duplikat av den trykte boken, side etter side med formasjoner fra 2-manns til 20-manns. Flere enn 1.000 formasjoner alt i alt, noen vanskelige, andre enkle. Det er også et kapittel med tips om organisering av vellykkete formasjonshopp.

DeLand Norgies reunion

Lise Nansen, Pål Kolbenstvedt, Torstein Valen og Carl-Erik Tuv skal visstnok ha gjenforening under Shamrock Showdown 2011. Lise sier til NSL newsletter at – The Norgies har endelig klart det! Vi har koordinert timeplanene våre, noe som ikke er enkelt når du har en pilot, en lege og en

brannmann på laget, og to av dem har unger med ekskoner som også må jongleres. Men vi kommer til DeLand for å trene og å delta på Shamrock! Dette skjer mens Frittfall er i trykken, så vi får se hvordan det går...

En skikkelig jentelanding!

BØRRE MØRCHFoto

Er du lei av å dele flyet med gutter som promper og tar opp hele plassen? Er du lei av å høre på høylydte gutter som skryter av hvor kult hoppet deres var? Nå er det igjen vår tur til å ha hoppfeltet OG flyet helt for selv! Denne sommeren, 10. til 13. Juni, arrangeres Flying Chicks for 6. år på rad på Østre Åra. Denne boogien er tilrettelagt av jenter og for jenter, med prioritet i manifest, gratis organizing, den fantastiske goodiebagen, bankett med treretters middag servert av menn i uniform! Det kan ikke bli bedre. Vi vil ha FF, FS og Wingsuite organizing av Stephanie Soria, Anna Howerski, Camilla Hagen, Kristin K. Hansen, Linn Mikkelsen, Marianne Nordlund og Ditta Valsdottir. Samt skjermflygningsseminarer holdt av Ditta and Andre Jacobsen pluss mange andre.

This is the shit

skywalkers.no
Liker

Ny vindtunnel

Fly Zone er en ny vindtunnel under oppføring sør i Frankrike mellom Montpellier, Toulouse og Empuriabrava. Det blir enkelt å komme dit med bil eller fly, 35 minutter fra to flyplasser med Ryanairforbindelse.

Vindtunnelen blir laget med Bodyflightteknologi, som Bedford med ny design. Luftkammeret blir på 14 fot, og vil kunne gi høyhastighetsvind. Fly Zone er også et hoppfelt! En Cessna Gran Caravan løfter til 14.000 fot hele året.

Anlegget vil få fire lagrom med debriefstasjoner, åtte overnattingsrom med 20 senger, bar, snackbar, lounge, butikk og sol. Nabolaget er en hyggelig landsby midt i vindistriktet med rimelig overnatting. Nærheten til strendene gjør stedet perfekt for ferie og treningsleirer.

Tunnelen skal åpne i november, spaden er allerede satt i jorden. Flyzone.fr.

**Anty gravity mints
bør selges i enhver
hoppfeltkiosk**

Storformasjons road trip

Følg Lesley Gale på hennes fire måneders fallskjerm-
road trip gjennom USA. bigwayrecord.com.

FS og FF konkurranse på Bømoen

25. juni blir det arrangert FS og FF konkurranse på Bømoen. Det vil bli konkurrert i FS-intermediate og FF-intermediate. Dette er en konkurranse for lag som ønsker konkurransetrening til NM, og det er et tillegg til "Spot On-cupen" til Kristin og Kine.

Konkurransen er avklart/avtalt med Voss FSK. Ekstremспортveko stiller med premier og det blir premieutdeling i teltet på Vangen. Det koster ikke noe å delta. Trude, Kristin og Kine kommer til å være tilstede/sørge for gjennomføringen. Påmelding/spørsmål kan stilles til Trude Sviggum.

Kentøkki Fraijd Pengvins

trener nå mot sitt fjerde NM i fallskjermhopping klassen FS4R. Denne klassen er formasjonshopping for fire utøvere samt en som filmer det hele. Det kreves både psyke og god fysisk form for å kunne hevde seg i toppen her. På laget har vi vår trener Pål Kolbenstvedt som i sin karriere innen fallskjermhopping har vært på det norske landslaget i til sammen 13 år (fra 1991 til 2003) og har tatt over 50 medaljer totalt, av disse er det blant annet tre bronse i VM, fem medaljer i EM og 32 NM gullmedaljer samt fire kongepokaler. De siste fire årene har han satset på nybegynnerlaget Kentøkki Fraijd Pengvins. Laget består i tillegg til Pål Kolbenstvedt av Ottar Havig, Rikart Emanuel Larsen, Siri Victoria Lund og Gudrun Rokne som er vår trofaste kamerakvinne. Gudrun er i tillegg til kamerakvinne for Kentøkki Fraijd Pengvins også kamerakvinne på det norske jentelandslaget Polaris i formasjonshopping. De gjorde det sterkt i VM i Russland i juli 2010.

Kentøkki Fraijd Pengvins har gjort det bra på de mesterskapene vi har vært med på. Av totalt tre NM har vi tatt gull to ganger. Vi trener nå mot NM på hjemmebane på Jarlsberg Flyplass rett utenfor Tønsberg i 2011. Vi ser at nivået på våre konkurrenter blir høyere, og for å kunne være blant de beste i vår klasse trenger vi all den treningen vi kan få. Dette være seg vinter som sommer. Vi har allerede vært på en treningscamp i England og er godt fornøyd med resultatet av denne og fortsetter treningen gjennom hele vinteren. Totalt har vi planlagt tre treningscamper fra februar fram mot august 2011 da NM skal arrangeres. For å kunne få til dette og kunne hoppe så mye som mulig fram mot NM trenger vi støtte av eksterne partner. Vi håper derfor at du vil bidra til at vi kan konkurrere blant de beste fallskjermhopperne i Norge.

Om du ønsker å høre mer om oss, eller være en bidragsyter til at vi kan bli Norges Mestere i 2011 bruk kontaktene under:

Siri Victoria Lund
Ottar Havig
Rikart Emanuel Larsen

901 83 551 eller sirivictoria@gmail.com
951 51 876 eller ottar@havig.net
934 39 353 eller rl@skittfiske.no

Vi håper med dette på et positivt svar!

CYPRES 2
highest reliability

Klubbnytt TØFSK

VI I TØNSBERG FALLSKJERMKLUBB SYNES DET ER VIKTIG Å HA FOKUS PÅ A-SERT HOPPERE. DETTE ER EN PERIODE SOM FALLSKJERMHOPPER HVOR DU ER SELVSTENDIG HOPPER, MEN ALLIKEVEL HAR NOEN BEGRENSNINGER I FORHOLD TIL HOPPINGEN. DET ER VIKTIG AT DU BLIR TATT MED AV ANDRE SOM HAR ET HØYERE SERTIFIKAT SLIK AT DU FÅR GJORT MANGE HOPP OG FÅR VIRKELIG SANSEN FOR HOPPINGEN. DETTE ØNSKER VI Å HA MER FOKUS PÅ.

SIRI VICTORIA LUND **TEKST**
SINDRE FRIGSTAD **FOTO**

Som A-sert hopper er du sannsynlig relativt ny i sporten og tester ut hvordan det er å fly skjerm og ikke minst hvordan det er å lande. I denne "testperioden" er det selvsagt ikke en umulighet at det kan skje noen harde landinger. Dette kan i korte eller lengere perioder gjøre at du blir satt på bakken grunnet skade. Som i fjor vil vi på Jarlsberg ha flere skjermkjøringsseminarer (følg med på hjemmesidene våre for tidspunkt) i løpet av sommeren nettopp for å ha fokus på skjermkjøring og landing. Vi har fått en av våre medlemmer til å skrive hvordan det var å komme tilbake igjen etter et lengere opphold på bakken etter en hard landing. Veien tilbake kan oppleves som en dørstokkmil for noen. Bare les historien til Grethe på neste side.

Dørstokkmil

GRETHE ROESEN AAE **TEKST**

Veien mot å bli selvstendig fallskjermhopper er både vanskelig og spennende på en gang. Det er mye man skal gjennom, og det skal sies at det er ei real dørstokkmil å sette seg på løft når instruktørene ikke lenger gjør det for deg. Jeg har førstehåndskunnskap om dette, slik alle dere andre hoppere der ute sikkert også har. Man må gå noen runder med seg selv for å komme seg inn i flyet i begynnelsen. Det er vel ikke uten grunn at det smaker så godt med A sertifikatet! Man setter gledelig den kassen og aldri har vel noen øl smakt bedre.

Nøkkelen til å bli komfortabel med å hoppe er selvsagt å hoppe mye. Så enkelt – og så vanskelig. Det kan føles som om hver fiber i kroppen strider mot å hoppe ut av et fly som fungerer, men likevel er det noe i sjela som sier; "dette SKAL jeg gjøre, dette kicket vil jeg ikke leve uten!" Mange, kanskje de fleste, må kjempe seg gjennom kurset med god støtte fra andre elever, og ikke minst fra de flinke instruktørene våre.

Instruktørenes oppgave er å få elevene til å stole på seg selv og hvordan utstyret fungerer. Hvis man finner den tryggheten, bruker man kanskje litt mindre energi på å bekymre seg for den dagen man kommer i en nødssituasjon, og nødprosedyrer og alt annet man har lært går av seg selv.

Hoppevegring

Undertegnede opplevde å skade seg på noen landinger etter endt AFF kurs, og avsluttet første sesong med et blått hovent bein. I etterkant ble jeg sittende med en frykt for at det å lande skjermen skulle gjøre fryktelig vondt. Da er det ikke så lett og bare "hoppe i det", selv om det for andre er en selvfølge at dette er den beste og eneste løsningen.

For min del var det å begynne å hoppe igjen etter en skade et større skritt enn det å ta selve kurset. Jeg ivret og lengtet etter det å kjenne følelsen av fritt fall, men det å lande skjermen hadde jeg totalt sperre for. Dette var en frykt som gjorde at jeg slet mye på benkene på Jarlsberg sesongen 2010.

Det som til slutt ble den befriende løsningen, var et tandemhopp på Jarlsberg. Etter dette var det bare en ting som gjaldt: å få hoppet mest mulig. Jeg booket billett og ble med på Crazy Viking Camp i Lodi, California.

Jeg hadde et brennende ønske om å fortsette å hoppe, jeg visste jo at jeg elsket fallskjermhopping!

To uker, ca 40 hopp rikere og med en ny bokstav i sertifikatet følte jeg at jeg kunne kalle meg selv en fallskjermhopper igjen. Det føltes fantastisk godt å pushe seg selv utenfor komfortsonen, men jeg skal ikke lyve: jeg har svelget mange kameler for å komme dit..

Til alle dere andre der ute som synes det er vanskelig i starten; Stol på dere selv og ta den tiden dere trenger. Man må finne sitt eget tempo og sin egen vei inn i sporten. Men for all del, hold dere i sporten, det er så fantastisk moro. Blue skies!

CYPRES 2
model change for free

Sesongstart!

FALLSKJERMSESONGEN STARTER TIDLIG I TRØNDELAG

RUNE ANDREAS MALMO TEKST OG FOTO

Når du leser dette er det lenge siden SkydiveOppdal startet fallskjermseongen. Da vi 19. februar ankom Fagerhaug flyplass var det blå, skyfri himmel, og termurmåleren i bilen -22. Vi gjorde 12 løft, og alle hopperne var tilsynelatende svært glade for at sesongen endelig var i gang!

For en fantastisk sesongåpning! Jeg håper å se hoppere fra hele Norge når NTNU FSK arrangerer PåskeBoogie 2011. Vi gleder oss!

skydiveOppdal.no
+ NORWAY

PÅSKEBOOGIE

NTNU Fallskjemklubb ønsker velkommen til påskeboogie på Oppdal 16 - 23 April

PAC 750 XL, tar 16 hoppere til
12500 fot tre ganger i timen.
Slotpris 210,-

Cessna 182 LN-ASS for elever på lave
høyder (under 6000 fot) og deg
som bare vil swoope.
Slotpris fra 99,-

Boogieavgift 200,-

- Friflyving.
- Organisering av små og store FS-grupper.
- Elevansvarlig for elever på alle nivåer.
- Felles overnatting, frokost og middag.
230,- pr.døgn.
- Dagens video, Wifi.
- Organiserte alternative aktiviteter ved dårlig vær.
- TexMex party, bring your six shooter! 🌮

www.skydiveoppdal.no

Men Rikssenteret var ikke dødt!

I FRITTFALL #3/10 SKREV DIDRIK EN ARTIKKEL ("HAR TIDEN FLYDD FRA RIKSSENTERET") HVOR HAN OPPFORDRET ALLE HOPPERE TIL Å MENE NOE OM RIKSSENTERET. DET KOM IKKE MANGE SVAR – DESSVERRE.

SIMEN, KNUT OG DIDRIK **TEKST**

Til dere tre som tok dere bryderiet med å skrive et svar: tusen takk! Her er noen sitater fra svarene: "Det er mye erfarne hoppere tilstede til enhver tid. Det hersker også en kultur/uskreven lov om at man sier ifra om sikkerhetsmessige ting som ikke tolereres."

"Beliggenhetene til Østre Æra en både en velsignelse og en forbannelse. Gode ting det medfører er et ganske sammensveiset miljø fordi alle blir igjen på feltet etter endt hopping."

"Vi (mannen min og jeg) stortrives der oppe og det er pga:

- 1) et godt sosialt miljø (!!!)
- 2) god organisering av hopping (Sandi i manifest er helt gull!)
- 3) et godt læringsmiljø i fht å videreutvikle oss som hoppere"

"Jeg tror det vil være nytteløst å konkurrere med Voss og Tønsberg om deres "særpreg". Dvs at Østre Æra må tilby noe annet, som ikke de andre tilbyr. Og i kraft av å være er Rikssenter for fallskjermhopping synes kunne tilby mer utdanning enn de andre."

Det har likevel i stor grad vært opp til det sittende styret i OFSK og ikke minst oss tre som nå skal drive Rikssenteret å "stake ut kursen" for fremtiden. Vi mener vi allerede er, og skal bli enda bedre som det norske hoppfeltet med best kapasitet og mest erfarne instruktørstamme for utdanning og læring. Sitatene innledningsvis styrker denne oppfatningen.

Vi har få eller ingen begrensninger i forhold til når vi kan hoppe. Vi mener bestemt at vi fortsatt at er landets meste effektive hoppfelt – vil du gjøre mange hopp på kort tid så er Rikssenteret stedet for deg! At vi ligger "litt utenfor allfarvei" er også feltets styrke på andre måter; hopperne kommer gjerne til Æra for mer enn en dagstur og da vil det være større muligheter enn på mange andre hoppfelt i landet til å ha det sosialt på kveldene, alt fra "kino" i peisestua til felles treningsturer, badstu, bålkos og fellesmiddager for å nevne noe.

Den sosiale biten vil også være et prioritert område i sesongen som kommer, spesielt med tanke på våre nye lekekamerater. Skal man trives på et hoppfelt over tid er det vel sånn for de fleste at det ikke er bare hoppingen som er viktig men også det at man kan treffe venner f.eks. over en øl på kvelden.

En annen rød tråd gjennom driften til sommeren vil være instruksjon, viderutdanning og lek! Alt fra grunnkurs og det som hører til med skjermkjøringsseminarer, wingsuit, FF/FS instruksjon mm.

I åpningshelgen, fredag 6. mai blir det sikkerhetsseminar

Fokus på alle de trivielle tingene du egentlig tar som en selvfølge - men som du kanskje ikke husker like godt etter sju-åtte måneder i vinterdvale. Vi skal blant annet gjennomgå innstabling, exitrekkefølge, separasjon innflyvnings- og landingsmønster selve landingen med mer.

Husk: "Den som føler seg ferdig utlært er ikke utlært - men ferdig" Be there!

Christopher Rolsdorph vil være tilgjengelig for **FF coaching** store deler av **mai og juli**. 1-1, 2-1 eller 3-1 avhengig av ferdighetsnivå. Ta kontakt direkte på chris@freefly.no for å gjøre en avtale.

27.-29. mai kommer Martin Kristensen for å organisere **tracking og flocking**. Han starter helgen med et sikkerhetsseminar fredag kveld. Martin er medlem av OneCall-sponsede Voss Ventus, og har en laaang merittliste innenfor sporten. Selv om du ikke vet hva tracking eller flocking er passer dette for deg! Martin deler inn i grupper basert på erfaringsnivå, og mannen er ekstremt opptatt av sikkerhet. Vi garanterer en fartsfylt helg med masse morro!

1.-5. juni arrangerer vi **nasjonalt l3 kurs** på Rikssenteret.

Samtlige klubber i Norge er velkommen til å sende skikkede kandidater! Prisen for dette 10 timers kurset er kun kr 895. Oslo Fallskjermklubb stiller med rutinerne l1er og l2er som kursholdere. Eksamenstest utføres til vanlig slottpris. Innregistrering kun for l3 kurs: kr 400 mot normalt kr 750. Utsjekk line legges inn for de som ønsker det – ta med egen linerigg. Snakk med din HI hvis du mener du er en egnet hoppemesterkandidat!

Samme helg arrangeres **Vertical Workshop med Stephanie Soria** som coach. En flott mulighet for deg som er i starten av din FF-karriere. Denne damen kan alt du trenger å vite (og mer!) om FF coaching. Ikke noe minus at hun er sjarmerende heller...

10.-13. juni er det igjen klart for **Flying Chicks**. Ingen over ingen ved siden – dette er Skandinavias største boogie for jenter! FF-

organisering av Stephanie Soria, Anna Howerski, Camilla Hagen og Kristin K.Hansen. FS organisering av Marianne Nordlund og Ditta Valsdottir samt Wing-Suit organisering av Linn Mikkelsen. Det blir også skjermkjøringsseminar med Ditta og Endre Jacobsen – i tillegg til Chicken Race, bankettmiddag, og "en drøss" med hangaround-gutter. Har du ikke meldt deg på er det sannsynligvis for sent allerede...

Linn Mikkelsen kommer tilbake helgen **29.-31. juli** for å organisere **Wing-suit flying**, denne gangen også for gutter. Samling på fredag kveld for gjennomgang av sikkerhet, inndeling i grupper, mm. Tom Erik Heimen dukker kanskje også opp denne helgen – eller en annen helg i sommer... Stay tuned.

All inclusive – senior skills & hygge camp!

Langhelgene i uke 24 og 28 lanserer vi et helt nytt konsept. Dette passer for alle voksne hoppere – dere som husker at freeflyere gikk i baggy dresser med "syre-print" og trente knallhardt på "sit". Fokus på formasjonshopping i moderat tempo, sosial debrief med fokus på læring (ikke "øksing") og mucho hygge! Tidligere landslagshopper i FS4, Mr. Smiley Tore Buer organiserer hoppingen. Nagel sørger for frokost og lunch, mens Simen disker opp med gourmet middag med fast og flytende tilbehør lørdag kveld!

Vi sørger for at alt går på skinner til en forhåndsbestemt fast pris. Sett av helgene og meld din interesse på info@fallskjerm.no

Mystery Innhopp

Det har vært veldig gode tilbakemeldinger på dette de siste årene, så da "kliner vi til" med hele tre Mystery Innhopp i år! Hvor? Det finner du ut når du har landet. Hva? Et landingsområde du neppe har sett fra luften, brun sportsdrikk når alle er nede, god stemning, mat og mer drikk... Når? Følg med på Facebooksiden vår. (Men du kan allerede nå sette et stort kryss i kalenderen på torsdag **21. juli**. Da blir det Didriks Mystery Innhopp – sesong 3).

Og det blir enda mer, ikke minst på skjermkjøring... Følg med på terminlisten, www.fallskjerm.no. Vi håper å se deg på Rikssenteret ditt denne sesongen!

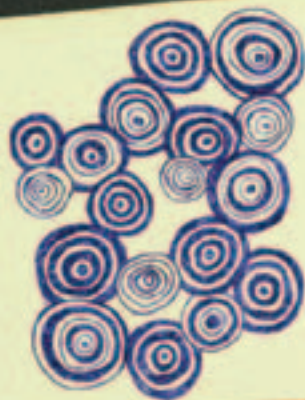
Så hva skjer på Rikssenteret ditt denne sommeren? Her er noen smakebiter.

Rigg, briller, høydemåler,
fs hoppdress, ff hoppdress
Kamera, video og stills

Solkrem, faktor HØY
De KUULE solbrillene

Husk FS organisering hver onsdag
gjennom hele sesongen. (børst litt
støv av FS dressen) husk å se
komplett terminliste og mer
info på www.hoppfallstjerm.no

Huskeliste for en fet sommer hos Tønsberg Fallstjermklubb

30 april, åpningshelg, husk sertifikater

7-8 mai Jørn Beheim Freely Bonanza

20-22 mai, Jørlsberg Challenge - Nordic way

10-11 juni, Freely coaching og organisering

24 juni, Rookie Cup

25 juni, Rekefest, (husk den gode hvitvinen)

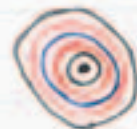
9 juli, Hawaiiifest, (husk hoodaskjørtet og kokosnøtten)

22-24 juli, Freely coaching og organisering

23 juli, Rekefest, (husk solkremen)

I hoppfallstjerm.no

B RETURADRESSE: F/NLF, Postboks 383 Sentrum, 0102 Oslo

B-Economique
NORGE

Smart
Aerodyne Research **RESERVE**

FLYAERODYNE.COM

Open

Fly

Land

Smile!

aerodyne

1405 Flightline Blvd, Unit 20, Deland, Florida, 32724, USA. Tel. 813.891.6300 Fax. 813.891.6315

BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES

Photos: Stacey Carl